

เรื่องเก่าเล่าใหม่..ถึงหัวใจ

บางหลวง

ตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๒๓ บ้านเก่าเล่าถึงไม้

“

ณ บางหลวงขนานนามตลาดเก่า
รวมเรื่องเล่าเข้าตำนานย่านความหลัง
สัมผัสรสสัมผัสกลิ่นสัมผัสพลัง
หลายความหวังรวบรวมสู่ชุมชน
ที่แห่งนี้ถิ่นคนจีนแผ่นดินใหญ่
ล้วนร่วมใจร่วมกอบกู้ผู้นำวณ
หวังให้ย่านร้านตลาดมากผู้คน
ผ่านทุกซัณฑ์เพื่อลูกหลานกาลยังยืน

โดย รัชวินท์ จิตวิสุทธิวงศ์

”

เรื่องเก่า..เล่าใหม่ ถึงหัวใจบางหลวง

พิมพ์ครั้งที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๗

จำนวนพิมพ์ ๓,๐๐๐ เล่ม

ISBN 978-616-92043-0-5

ที่ปรึกษา

อาจารย์ดน้อย หวังบุญชัย

อาจารย์ไพจิตร สุขาวารี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเดช นิลพันธุ์

ดาบตำรวจบำรุง วิมูลชาติ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศินี จุฑาวิจิตร

กองบรรณาธิการ

ผู้อำนวยการเทศ ปานอุทัย

อาจารย์กัญชัย ลักษณ์วงค์

อาจารย์ฉลอม ดอนมูลไพโร

อาจารย์ศุภมิตระ-มณี ทับทิมจรรยา

คุณชม้อย เหล่าสุนทรศิริ

คุณวิรุฬห์ เหลี่ยมวงศ์ภูธร

อาจารย์พีรพัฒน์ พันศิริ

นักเรียนโรงเรียนบางหลวงวิทยา

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ประสานงานข้อมูล

ผู้ใหญ่สมศักดิ์ อยู่มาก

บทประพันธ์

อาจารย์ชวลี ศรีพุทธาธรรม

ออกแบบปก : รัชวินท์ วัฒนสกุลวงค์

จัดรูปเล่ม : เป็นงานสตูดิโอ ต.เบ็กไพร อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

โทร. ๐๘๖-๓๓๗๑๔๗๗

จัดพิมพ์ : มูลนิธิสร้างเสริมศิลปวัฒนธรรมภาคประชาชน

ค่าน้ำ

เพียงเพราะว่าภาพแต่ละภาพมีเรื่องราวมากมาย... ที่เล่าได้ไม่รู้จบ

ภาพเก่าๆ จากอัลบั้มและข้างฝาของแต่ละบ้านจึงกลายเป็นตำนาน “เสื่อผืน หมอนใบ” ที่สืบย้อนไปถึงเหตุการณ์เมื่อร้อยกว่าปีก่อน ในครั้งที่ชาวจีนอพยพหนีภัยความอดอยากมาตั้งรกรากถิ่นฐานอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน ณ บางหลวงแห่งนี้

ประวัติศาสตร์... มิได้มีไว้เพื่อจดจำ สิ่งที่สำคัญมากกว่า คือ การเรียนรู้

กรุงโรมไม่ได้สร้างเสร็จภายในวันเดียวฉันใด บางหลวงก็ฉันนั้น กว่าที่คนรุ่นก่อนจะ “สร้างบ้านแปงเมือง” และ “สร้างเนื้อสร้างตัว” มาได้จนถึงวันนี้ ไม่มีอะไรง่ายและสมบูรณ์แบบ

การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ผ่านภาพเก่าๆ อาจเป็น “บทเรียน” ให้คนรุ่นใหม่ที่เกิดมาพร้อมกับความสะดวกสบาย สอนตัวเองของตัวเองได้ว่า ความอดทนและการไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคขวากหนามใดๆ ที่แผ้วผ่านมาในชีวิตเป็นสิ่งที่มีความมากกว่าคำว่า “สำเร็จ” หรือ “ล้มเหลว”

“คนสองวัย” ในบางหลวง จึงได้ร่วมกันสืบสานและบันทึกตำนาน “เสื่อผืน หมอนใบ” ด้วยความภาคภูมิใจของทั้งสองฝ่าย... ฝ่ายหนึ่งช่างเล่า อีกฝ่ายก็ช่างซัก ...ร้อยทั้งใจ ร้อยทั้งคำ...

จนแล้วเสร็จ และกลายมาเป็นหนังสือเล่มสวยเล่มนี้

ขอขอบคุณเจ้าของภาพและเจ้าของเรื่องราวทุกท่านที่ร่วมบันทึกตำนาน ขอขอบคุณ อาจารย์ชาติศิริพุทธาธรรม เจ้าของบทประพันธ์ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และอาจารย์दनัย หวังบุญชัย ผู้จัดการแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ที่ช่วยจุดประกาย และให้การสนับสนุน

สมศักดิ์ อยู่มาก

ผู้ใหญ่น้ำหมึก ๑ ต.บางหลวง อ.บางเลน จ.นครปฐม

ประธานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมชุมชนบางหลวง

สารบัญ

บางหลวง

แหล่งอารยธรรมพลมพลาชาติพันธุ์
ไทย จีน ลาว

6

12

อุทยานน้ำ
จะไม่แปรเปลี่ยน

18

แหล่งรดกลอง
ตรุษจีน

ประเพณี

แห่เทียนพรรษา

26

28

สืบสาน

สงกรานต์

29

32

ตลาด
บางหลวง

ประเพณี

ลอยกระทง

ศาลเจ้าแม่

ทับทิม

42

46

โรงเจ
บ้านอกติว

โรงเรียน

วัดบางหลวง

50

โรงเรียน เจียนหัว 56

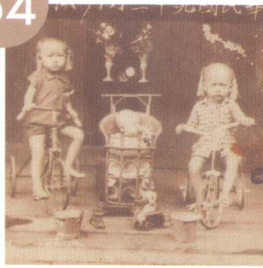

60

โรงเรียนบางหลวงวิทยา

บรพบุรุษ
ไทย-จีน

64

76

เยียนบ้าน

ร้านตลาด

98

สู่เส้นทางการเรียนรู้

บางหลวง

แหล่งอารยธรรมผสมผสานชาติพันธุ์
ไทย สิบ ลาว

บ้านบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตั้งอยู่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน เป็นชุมชนเก่าแก่ที่คาดว่าน่าจะมีมาตั้งแต่ก่อนปีรัตนโกสินทร์ศก ๑๒๒ หรือก่อนปีพุทธศักราช ๒๔๔๗ ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของผืนดินและผืนน้ำจึงทำให้ชาวจีนโพ้นทะเลที่ล่องเรือหลบหนีภัยความอดอยากจากแผ่นดินมาลงหลักปักฐานที่นี่ สร้างตำนาน “เสื่อผืนหมอนใบ” อยู่ร่วมกับคนไทยและคนลาวกลายเป็นชุมชนขนาดใหญ่ โดยมี “ท่าเทียบเรือ” เป็นสัญลักษณ์ของการค้าและการคมนาคมที่สำคัญ

ครั้งหนึ่งคราวที่ “สุนทรภู่” กวีเอกแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้ล่องเรือไปยังสุพรรณบุรี เมื่อผ่านบ้านบางหลวง ก็ได้รับนาไว้โน

“นิราศสุพรรณ” ตอนหนึ่ง ความว่า

เลยทางบางบ้านแห่ง

เดิมว่าเตาเผาปูน

อาภัพลับชื่อสุรุ

อกพินนี้และได้

ถึงคลองร้องเรียกบ้าน

ลำถูกนึกถึงดวง

เงียบเหงาเปล่าเปลี่ยวทรวง

อ้อมรักหนักอกถ้ำ

หินมูล

ปนไว้

เสียเปล่า เจ้าเอย

ดูจ้ำงอย่างปูน

บางหลวง

ดอกฟ้า

แสนทเวช ทุเรศเอย

เทียบเจ้าเขาหลวง

บ้านบางหลวง ตลาดทุนวัฒนธรรม

“บางหลวง” ยังเคยเป็นเส้นทางการเสด็จประพาสต้นของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งได้เดินทางไปยังเมืองสุพรรณบุรี โดยเสด็จเข้าทางปากแม่น้ำท่าจีนที่บ้านโรงกุง ผ่านสามพราน นครชัยศรีและบางเลน

จากการสืบค้นเรื่องราวในอดีต พบว่า ผู้ใหญ่ช้วน แดงอุทัย และร้านเม่งหลี เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างตลาดขึ้นที่ริมแม่น้ำ เรียกว่า “ตลาดบน” หลงจูเปียน สร้าง “ตลาดกลาง” และ กำนันสด โรจนสุธี สร้าง “ตลาดล่าง” ซึ่งติดกับถนนในปัจจุบัน

แต่เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๓๘ ไฟไหม้ตลาดบนวอดวายไปหลายห้อง ชาวบ้านจึงสร้างบ้านสมัยใหม่ขึ้นทดแทน.. กลิ่นอายเดิมๆ เริ่มจางหาย ทว่าบริเวณตลาดล่างยังคงอนุรักษ์ความดั้งเดิมไว้ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ภายในเนื้อที่ ๒๓ ไร่เศษ คือ บ้านเก่าเหล่าเต็งไม้ห้องแถวสองชั้นทอดยาวหันหน้าเข้าหากัน อันเป็นสถาปัตยกรรมที่รุ่งเรืองสมัยรัชกาลที่ ๕ มีทั้งสิ้น ๑๓๐ ห้องจากท่ารถโดยสารถึงแพรมน้ำ

สิ่งที่เป็นความโดดเด่นของชุมชนตลาดบางหลวง คือ ปรากฏณ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผสมผสานกันอย่างลงตัวระหว่างชาติพันธุ์ อันทำให้วิถีชีวิตของชาวชุมชนเป็นไปอย่างเรียบง่ายและมีความสุข นอกจากนี้ก็ยังมีแหล่งเรียนรู้อีกมากมาย อาทิ พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง พิพิธภัณฑ์โรงเรียนวัดบางหลวง บ้านดนตรีจีน โรงฝิ่น วิกหนัง ร้านยาจีน ร้านทันตกรรมโบราณ ร้านทำทองและร้านตีเหล็ก ทั้งยังขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่ง “ขนมหวานอาหารอร่อย” อีกด้วย

จากยุคทอง สู่ความซบเซา

“เกิดขึ้น ดังอยู่ ดับไป” เป็นสังขธรรม บางหลวงก็ไม่ได้อยู่นอกเหนือกฎธรรมชาติข้อนี้

โเบะเรือที่หัวตลาดเคยเป็นที่ชุมนุมของผู้คนที่ผ่านไปมา ทั้งที่มาพร้อมกับเรือโดยสารและเรือขนถ่ายสินค้า สินค้า และสิ่งของที่ขึ้นจากเรือแล้วได้ถูกส่งต่อโดยเกวียนและรถลาก บางคนมารอเรือที่นี่เพื่อจะเดินทางต่อไปยังสุพรรณบุรี บ้างจะเข้าไปพระนคร ซึ่งก็ต้องนั่งเรือจากบ้านบางหลวงไปขึ้นรถที่จี่วรายโดยใช้เวลา 4-5 ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย

ยิ่งหน้าเกณฑ์ทหารของทุกปีแล้ว ที่นี่ยิ่งคึกคัก เพราะจะมีขบวนเรือหลายสิบลำบรรพทุกชายฉกรรจ์และญาติพี่น้องแห่แหนไปยังที่ว่าการอำเภอบางเลน เพื่อจับใบดำใบแดง ถ้าจับได้ใบดำไม่ต้องไปเป็นทหาร ญาติพี่น้องก็จะฉลองกันครึกครื้นดังทั่วคુંน้ำ แต่ถ้าได้ใบแดงก็จะนั่งหน้าเศร้าย้อนมา วิธีชีวิตของคนบางหลวงจึงผูกพันอยู่กับสายน้ำตั้งแต่เกิด

จนตายทั้งการหาอยู่หากินที่อุดมสมบูรณ์ด้วยกุ้งและปลาหลากหลายชนิด ทั้งการจัดกิจกรรมประเพณี ไม่ว่าจะเป็นขบวนแห่เรือขັນหมาก ขบวนแห่นาค ขบวนกรู้นผู้ป่าหรือแม้แต่ขบวนเรือแห่ศพ

ครั้นมาถึงยุค “น้ำไหล ไฟสว่าง ทางสะดวก” อันเป็นผลพวงของการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 1 และ 2 วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คนก็เริ่มเปลี่ยนไป น้ำท่ากลายเป็นน้ำก๊อก แสงวิบวับจากตะเกียงน้ำมันก๊าดและแสงนวลจ้าจากตะเกียงเจ้าพายุที่แขวนอยู่หน้าเหล่าเต็งทยอยถูกดับลงและแทนที่ใหม่ด้วยหลอดไฟ ท่าเรือที่เคยอยู่หน้าตลาดก็กลายเป็นหลังตลาด ส่วนหลังตลาดก็ได้กลายเป็นด้านหน้าแทนด้วยการมาเยือนของถนน พร้อมกับเกวียนและรถลากที่หายไป เรือพายที่เคยมีกันทุกบ้านกลายเป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือความจำเป็น

ความบันเทิงที่เคยรวมศูนย์อยู่ที่ “วิกหนัง” ในตอนปลายสี่ปดาห์ ได้ถูกกระจายไปยังบ้านแต่ละหลังด้วยโทรทัศน์ขาวดำ พร้อมๆ กับที่ ลิเก จำวัด ละครร่และหนังชายยาได้กลายเป็นตำนานที่หลงเหลืออยู่ในความทรงจำของคนรุ่นเก่า เสียงเด็ก ๆ ที่เคยวิ่งเล่น “ตั้งเต” และ “อึกา พักไข่” หายเจียบไป ชุมชนที่เคยคึกคักกลับมีแต่ความเจียบเหงาเข้าแทนที่ ตลาดบางหลวงที่เคยรุ่งเรืองและคลาคล่ำด้วยผู้คน ชบเซาลงยิ่งขึ้นเมื่อมีทั้งตลาดนัด ร้านสะดวกซื้อ และร้านเกม

คุณความดี ที่ต้องเล่าขาน

ชุมชนตลาดบางหลวง เป็นชุมชนที่ชาวบ้านมีประวัติ ศาสตร์ของการจัดการตนเอง เริ่มมาตั้งแต่การสร้างวัด บางหลวง เมื่อพระครูส่วน วัดบางหว้า ได้ดำริร่วมกับ ชาวบ้านบางหลวงในอันที่จะสร้างวัด เนื่องจากที่นี่เป็นชุมชน ใหญ่ นายแห่ง รอดปฐม จึงยกที่ดินของตนถวายวัด เมื่อสร้าง เสร็จก็ได้กราบอาราธนา หลวงพ่อทิม มาเป็นเจ้าอาวาส ต่อมาถึงการสร้างโรงเรียนวัดบางหลวง โรงเรียนเจียนหัวและ โรงเรียนบางหลวงวิทยา ก็ล้วนแล้วแต่เป็นความร่วมมือมือ ร่วมใจของคหบดีและชาวบ้านในละแวกนี้ทั้งสิ้น

แม่ในยามที่ต้องรับมือกับนายทุนใหญ่ เมื่อประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ก็ยังเป็นที่ประจักษ์ชัดถึงความเข้มแข็ง ตอน นั้นที่ดินในตลาดได้ถูกเปลี่ยนมือไปสู่เจ้าของใหม่ซึ่งเป็น นักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ บ้านเก่าเหล่าเต็งไม้ จะกลายเป็น อาคารพาณิชย์ แต่ชาวบ้านไม่ยอมจึงเกิดปฏิบัติการ “ขอคืน” ด้วยการระดมเงินบริจาคและหาทุนเพื่อซื้อที่ดินผืน นี้กลับคืนมา ครั้นตกค้ำก็ต้องคอยจัดเวรยามตรวจตราและ ระวังภัยด้วยเกรงว่าจะถูกลอบวางเพลิงเหมือนการไล่อื้อใน หลายๆ พื้นที่ สองปีต่อมาจึงได้นำเงินสองล้านที่เก็บหอม รอมริบไว้ไปขอซื้อที่ดินกลับคืนมาและรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็น บริษัทดูแลผลประโยชน์ของตลาดมาจนถึงทุกวันนี้

บ้านเก่าเล่าตั้งไม้

ตลาดบางหลวง S.F. ๑๒๓

“

ถิ่นบางหลวง ดินแดน แสนสงบ

ตะวันพลบ แสงทอง ส่องศาลค้าย

น้ำท่าจีน เรือโยง โคลงเรือพาย

บ้านเรียงราย ไม้แถว แนวสุดตา

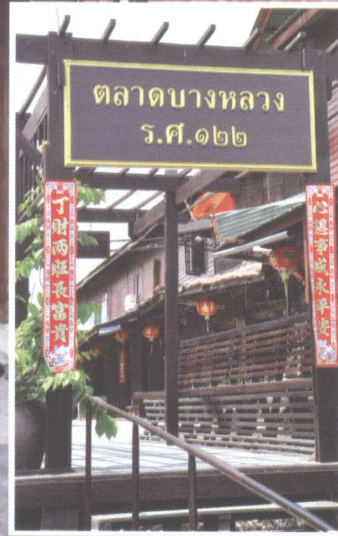
คนชาติจีน จากกว้างตง ลงมาอยู่

ต่างเรียนรู้ วัฒนธรรม จำศึกษา

ไทยและจีน ร่วมก่อ ต่อเติมมา

สมัย ร.๕ แปลงดิน สร้างถิ่นทอง ”

”

ทาสายน้ำ

จะไม่แปรเปลี่ยน

แม่น้ำทั้งสายทอดตัวยาวอยู่เบื้องหน้า ปริมาณจะเอ่อล้นตลิ่ง ลมฝนช่วงใกล้ออกพรรษาพัดมาปะทะผิวกายอยู่แผ่ว ๆ

..เออ.. ลมหนอ... หอบรักมาด้วยหรือเปล่านะ.. คนที่นี้เมื่อหลายปีก่อนคงเคยถามสายลมถึงความรักความหวังเอยจากคนที่อยู่ไกลแสน

กว่าศตวรรษมาแล้ว... ละครชีวิตของชาวจีนพันทะเลหลายสิบคนได้เริ่มขึ้น ณ ที่แห่งนี้... ตลาดขนส่งสินค้าทางเรือที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง พวกเขาจากบ้านเกิด ทั้งที่แต่จิว ชิวเถา และก๊กเอี้ย มาด้วยความหวังและความเชื่อว่าแผ่นดินสยามเป็น

แผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ ยังเสียงเล่าลือนั่นอีกด้วย... คนที่นี้เปี่ยมไม่ตรี

ชีวิตนี้... จึงน่าจะจบสิ้นกันทีกับความอดอยาก แร้นแค้น เช่นในอดีต จะเหนียวจะหนักเพียงใดไม่เคยนึกน้อยใจในวาสนา หรือโชคชะตาที่จะเล่นตลก ...แค่เสื้อสักผืน หมอนสักใบ ก็พอแล้ว ที่จะทำให้วันรุ่งขึ้นตื่นมาพร้อมกับกำลังและแรงใจ เงินทองที่ได้ ยังจำต้องเก็บไว้...ส่งให้คนข้างหลังที่จากมา

ครั้นนั่งเรือ รอนแรมมาถึง “บางหลวง” ดินแดนที่มี “แม่น้ำใส ดินดำ ขึ้นฉ่าฝน พืชเหมือนพรมเขียวขจีจิ้งจิ้งตุ้ม

บ้านบางหลวงถิ่นนี้ซึ่งถึงนาม ทิวเขตคาม พืชสัตว์หลาย
หมายอุดม” จึงได้พากันลงหลักปักฐาน

พวกหนึ่งไปประกอบอาชีพค้าขาย คนกลุ่มนี้ถูก
เรียกว่า “เจ๊กตลาด” อีกพวกหนึ่ง “เจ๊กโรงหมู” คือ คนที่
ยึดอาชีพเลี้ยงหมูและขายหมู ส่วนพวกสุดท้าย ได้แก่ “เจ๊ก
ไร่” คือ คนที่ปลูกพืชผัก จำพวก พริกและคะน้า

ยามเย็นเป็นเวลาผ่อนคลาย “เจ๊กบางหลวง” จึงมา
นั่งจับกลุ่มสนทนาพลาจ “เจ๊ยะเต้” กันให้พอดคลายเหงา
บ้างเล่นกีฬา บ้างก็ชวนกันเล่น “หลิวคิ้ว” “ปั้งเต๊ก” และ
“เกี่ยก๊ก” เครื่องนันทนาการชั้นดีที่พอจะหาได้ บ้างชวนกัน
ซ้อมดนตรี ตามแบบฉบับของตัวโน้ตจีนโบราณ เสียง
“กง แฉ่ กง” ดังขึ้นคราใด หัวใจก็ให้ลวิลาถิ่นที่พราวจาก
มา ขอบตาร้อนรื้นขึ้นอย่างไม่อาจสะกดกลั้น แต่..ชีวิต..
ที่นี่.. เท่านั้นยังคงต้องดำเนินต่อ

เวลาที่ผ่านไป เดือนแล้วเดือนเล่า ปีแล้วปีเล่า ความ
รักความสามัคคีได้ก่อตัวขึ้นอย่างเหนียวแน่น ช้ำยังได้แผ่
ขยายอย่างหลอมรวมกับผู้คนในพื้นที่นั้น ทั้งคนไทย คนลาว
ทั้งยังได้ “ส่งต่อ” วิถีชีวิต วัฒนธรรมและภูมิปัญญาจากรุ่น
สู่รุ่น บางหลวงวันนี้มี “แหล่งเรียนรู้” และเรื่องราวดีๆ มาก
มาย ทั้งโรงเรียนกระดานแก้ว โรงเรียน โรงน้ำชา
บ้านตีเหล็ก บ้านดนตรีจัน พิศอรณท์บ้านเก่าเล่าเรื่อง และ
มีโรงเรียนเจียนหัว เป็นสถานศึกษาเพื่อการสืบทอดภาษาและ
วัฒนธรรมจีนโดยตรง ชาวบางหลวงยังนิยมส่งลูกหลานให้
เรียนที่นี่ แทนการนั่งรถออกไปเรียนในเมืองใหญ่ที่
ไกลหูไกลตา

อีกทั้งยังมีสถานที่ยึดเหนี่ยวทางใจ อย่างศาลเจ้าแม่ทับทิมและโรงเจบ้านฮกต้ว การสักการะบูชาที่งเด็ก ที่ตีแม่ป้อหรือเทพดาฟ้าดินทั้ง ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน ๑๔ ชั้นบาดาล ยังคงเป็นสิ่งที่ยึดมั่น อันเป็นการแสดงออกซึ่งความกตัญญูตเวทีต่อเทพดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ และดวงวิญญาณของบรรพบุรุษ

อาหารการกินก็มีเอกลักษณ์เฉพาะ อย่างขุนเป็ยะ ซึ่งรูปลักษณะภายนอกอาจคล้ายกับปอเป็ยะทอด แต่นั่นก็ยังไม่ใช่ ไม่เหมือนกันตรงไหน คงต้องไปหาชิมเอง ส่วนของอร่อยที่ถูกใจนักชิม นักช้อปก็มีให้เลือกมากมายทั้งเบ็ดพะโล้ ตะโก้ไทย สาลี่ ขนเม็ยะ รวมทั้งกาแฟโบราณและกาแฟสด

ผู้ใหญ่สมศักดิ์ อยู่มาก ผู้ใหญ่บ้านวัยกลางคน นับเป็นคนรุ่นที่สามของชาวจีนบางหลวง เล่าให้ฟังถึงความเป็นมาและความเข้มแข็งของชาวบ้านและการจัดการตนเอง ที่ดินบริเวณตลาดบางหลวงในวันนี้ จำนวน ๒๓ ไร่เศษ เมื่อเกือบสามสิบปีก่อน ได้ถูกเคลื่อนย้ายไปอยู่ในมือของนายทุนใหญ่

“บ้านเก่าเหล่าเต็งไม้” จะกลายเป็น “อาคารพาณิชย์” แต่ชาวบ้านไม่ยอม !!!

ผู้ใหญ่สมศักดิ์ ยังแจ่มชัดในความทรงจำวัยเด็ก พ่อของเขาและพวกผู้ชายช่วยกันอยู่เวรยามตลอดทั้งคืน ด้วยเกรงว่าตลาดเก่าๆ จะถูกลอบวางเพลิงเพื่อไล่รื้อเหมือนกับที่เคยเกิดขึ้นในหลายที่หลายแห่ง ส่วนบรรดาแม่บ้านก็ได้มารวมตัวกันทำอาหาร หุงข้าวต้ม เลี้ยงพวกผู้ชาย

...ไม่มี อำนาจจากรัฐ ..ไม่มีแม่อาวุธ มีเพียงหัวใจที่หวงแหนในผืนแผ่นดิน...

ในที่สุดชาวบ้านร้านตลาดก็ปฏิบัติการ “ขอคืน” โดยการร่วมระดมเงินเพื่อซื้อที่ดินผืนนั้นกลับคืนมา ใครมีมากก็ควักมาก ใครมีน้อยก็จ่ายน้อย สองปีกกว่าๆ ของการระดมทุนจึงได้

หอบเงินสองล้านบาทไปซื้อที่ดินจากนายทุนใหญ่กลับคืนมา
ทั้งๆ ที่มันถูกขายให้ไปเพียงแปดแสน

...ต้องย่ำด้วยว่า นี่เป็นเหตุการณ์เมื่อสี่สิบแปดที่แล้ว... กับ
เงินสองล้าน ...

เมื่อชุมชนได้ตลาดกลับคืนมา ก็ก่อตั้งเป็นรูปบริษัท
มีผู้จัดการทำหน้าที่บริหารงาน เจ้าของเดิมที่อาศัยอยู่ในตลาด
สามารถที่จะอยู่ได้ต่อไปตราบนานหลายปี ในราคาค่าเช่าตารางวาละ
๒ บาทต่อเดือน เพียงแต่ว่าไม่สามารถที่จะขายหรือโอนกรรมสิทธิ์

ให้คนอื่นได้ ตรงนี้จึงกลายเป็น “ไม้เด็ด” ในเวลาต่อมา ที่ทำให้
บรรดา “นักล่า” หรือ “นักเก็งกำไร” ในยุคทุนนิยมโลกาภิวัตน์
ต้องถอยกลับไป ...บางหลวงจึงคงความเป็นเอกลักษณ์ของ
วัฒนธรรมไทยเงินอยู่ได้อย่างยั่งยืนจนถึง ปัจจุบัน

สายน้ำเบื้องหน้ายังคงเรื่อยไหล “วิถีบางหลวง” บางเหลี่ยม
มุมอาจไม่ไหลคืน แต่ความเข้มแข็งและการเรียนรู้ที่จะอยู่
อย่างกลมกลืนกับโลกใหม่เท่านั้น ที่จะทำที่นี้คง “ความดี” และ
“ความงาม” อยู่ได้ตลอดไป

ธรรมเนียมไทย-จีน..ถิ่นบางหลวง

ตลาดบางหลวง S.F. ๑๓๓

“ วัฒนธรรม จีนไทย ได้แลกเปลี่ยน
ไม่เขียดเขี่ยน แบ่งชาติ ญาติเกื้อหนุน
จีนและไทย สมานมิตร จิตการุณย์
สองชาติคั่น ร่วมงาน ประสานใจ ”

ประเพณีแห่ธงพลองศรีเมือง

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๓๓

ประเพณีแห่งธงฉลองตรุษจีน เกิดขึ้นและอยู่คู่กับชุมชน
ที่นี่มายาวนานและต่อเนื่องเริ่มจากเจตนาเดิมที่ต้องการระดมทุน
รับบริจาคเพื่อสร้างและพัฒนาโรงเรียนเจี้ยนหัว

ในขบวนธง มีเด็กสาวหรือหญิงสาวถือกระดาษ
“ด้อยเลียง” และ “ธง” ที่เป็นถ้อยคำอวยพรอันไพเราะ
ยังมีศรีสุข ร่ำรวยเงินทอง อายุมั่นขวัญยืน โชคดีมีสุข

เด็กสาวที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ถือกระดาษและ
ธงในอดีต จะต้องเป็นหญิงพรหมจรรย์

ด้อยเลียง หรือ คำมงคลอักษรจีน
ที่เขียนด้วยฟู่กันอย่างพิถีพิถันบนกระดาษ
สีแดง

ในอดีตแทบทุกบ้านจะติดด้อยเลียง
ไว้ที่ประตูด้านหน้าเพื่อความเป็นสิริมงคล

ขบวนแห่รอบตลาด เมื่อผ่านบ้านใดก็จะมอบด้ายเลี้ยงให้ไว้... ถือว่าเป็นการอวยพรพรแก่กัน แต่ปัจจุบันการอวยพรด้วย “ด้ายเลี้ยง” ได้เปลี่ยนมาใช้ “ส้ม” เป็นผลไม้มงคลแทนเพราะแทบไม่มีใคร संबัดฟูกันเป็นอักษรจีนได้สวยงามเช่นในอดีต และแทบไม่มีใครติด “ด้ายเลี้ยง” ไว้ที่หน้าบ้านอีกแล้ว

ในขบวนสิงโต มีการเชิดสิงโต... หัวสิงโตยุคแรกคือ “มุ้งก็” ที่ขยับ พักพยับไปตามจังหวะ

บางครั้งเนิบช้า สง่างาม บางคราวกระชับกระฉับ เจ้าแรงและผาดโผน เด็ดๆ ตามร่ายทางพากันจ้องดูกิจการของสิงโต

บ้างขลาดกลัว บ้างสนุกสนาน ตื่นเต้น แต่บรรดาหนุ่มๆ มักหยุดสายตาของพวกเขาไว้ที่...หญิงสาวผู้เฉิดฉาย

ขบวนอันเชิดเทพเจ้า เทพเจ้าไฉ่ซิงเอี้ย เป็นเทพเจ้าแห่งโชคลาภ

ในวันตรุษจีน ชาวจีนจะไหว้องค์ไฉ่ซิงเอี้ยเป็นองค์แรกด้วยการตั้งโต๊ะสักการะพร้อมจุดประทัดถวาย เสียงอื้ออึง ปั้งปังดังไปทั้งตลาดและคึกน้ำ ตั้งแต่หลังเที่ยงคืนเพื่อความพิพัฒน์รับเช้าวันใหม่แห่งปีด้วยความสวัสดิมีชัย

“ ขบวนหน้า หาบประทัด ผลิตกันจุด
 บ้างมืออุด รุหุ สู้ไม่ไหว
 เด็กหญิงสวย หาบดอกไม้ จากพงไพร
 ลีตติไธ หาบเคียง เรียงกันเดิน
 ส่วนสาว ๆ แยกธง ผืนใหญ่กว้าง
 สองข้างทาง อ่านอักษร พรสวรรค์
 อักษรจีน สี่คำ นำเจริญ
 หนุ่ม ๆ เพลิน คักดู ไทยจีนลาว ”

ประเพณีแต่งงานไทย-จีน

ตลาดบางหลวง ส.พ. ๑๒๓

พิธีมงคลสมรส

ระหว่าง

คุณป้าหมุยจู่ แซ่ไหล กับ คุณลุงอนันต์ บัวแย้ม
ณ บ้านบางหลวง เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๐๖

ทั้งคู่เป็นชาวบางหลวงมาแต่กำเนิด

เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนเจ็ยงหัว
ปัจจุบัน คุณป้าหมุยจู่ อายุ ๗๕ ปี คุณลุงอนันต์ อายุ
๗๗ ปี ความรักที่ยั่งยืนเหนียวแน่น ดังสายน้ำท่าจีนที่ไม่เคย
เหือดหาย

คุณลุง และคุณป้า เข้าพิธีแต่งงานตามประเพณี ที่ผสม
ผสานระหว่างประเพณีของไทย โดยมีการตักบาตรร่วมกัน ซึ่ง
ในสมัยนั้นพระสงฆ์บิณฑบาตทางเรือ หลังจากนั้นพิธีตาม
ธรรมเนียม ยกน้ำชาเพื่อขอพรจากญาติผู้ใหญ่ และญาติผู้ใหญ่
ก็จะรับไหว้ด้วยการให้ซองเงินเป็นของขวัญวันแต่งงาน ทั้งคู่
มีบุตรธิดาด้วยกัน ๓ คน คือ นางจิตรา มาลีพันธุ์ นาย
วิทยา บัวแย้ม และนายพนดล บัวแย้ม มีหลานยาย และ
หลานย้ารวม ๓ คน

พิธีรับน้ำชาและรับไหว้

คู่บ่าวสาวรินน้ำชาไหว้ญาติผู้ใหญ่ตามประเพณีจีนและขอพรเพื่อความเป็นสิริมงคลสำหรับการใช้ชีวิตคู่

นางσύซวง แซ่ตั้ง อาม่าของคุณป้าหมยจู่ เป็นชาวจิ้นรุ่นแรกที่อพยพจากเมืองจิ้น มาตั้งรกรากอยู่ที่บางหลวง ประกอบอาชีพค้าขายที่ตลาด

นายเหล็กหยู แซ่ไหล อากงของเจ้าสาว กำลังรับไหว้คู่บ่าวสาว

ปีพุทธศักราช ๒๕๐๖ เป็นปีที่น้ำท่วมตลาด หากนั้น
ก็ไม่ใช่อุปสรรคแห่งความรัก

เจ้าบัวได้นั่งเรือแท็กซี่มาสู่ขอเจ้าสาว และได้ร่วมกัน
ตักบาตรเช้าที่ท่าหน้าโรงสีเก่า โดยมีพระภิกษุจากวัดบางหลวง
พาย “เรือบด” มารับบาตร

ในสมัยนั้นที่วัดบางหลวงมีพระอยู่ประมาณ ๔-๕ รูป
ทุกเช้าพระทุกรูปจะพายเรือออกบิณฑบาตไปรตณชาติโยม

ประเพณี
หน้าที่ย่นพรรษา
งานบุญ งานบวช
ลอยกระทง สงกรานต์

ตลาดบางหลวง S.ศ. ๑๓๒

แห่เทียนอุบลราชธานี

โรงเรียนบางหลวงวิทยา ได้ริเริ่มการแห่เทียนพรรษาขึ้นเป็นครั้งแรก จากนั้นชุมชนแห่งนี้ก็ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ยึดถือต่อเนื่องกันมาทุกปี

เด็กนักเรียนหญิงหน้าตาดี ผิวพรรณสะอาดสะอ้าน มักได้รับการคัดเลือกให้เป็น "นางฟ้า" นำหน้าขบวนแห่

นางฟ้าในปัจจุบัน ประทับอยู่บนรถบุปผชาติ แต่นางฟ้าในอดีต สถิตบนรถ "สาลี่" จึงต้องทรงตัวให้ดี ๆ มิให้หกหน้าหกหลัง หกคะม้า หกคะเมน

วันโกน วันพระ งานบุญ งานบวช

สาว ๆ บางหลวงพากันนุ่งขึ้นสวย เตรียมอาหารใส่ขันโต ถือนะคร้าไปวัด

ลอยกระทงบางหลวง

สงกรานต์บ้านหลวง

สถานที่เก่าเล่าความหลัง

ตลาดบางหลวง S.F. ๑๓๓

ตลาดบางหลวง

โรงเรียน
วัดบางหลวง

ศาลเจ้าแม่ทับทิม

โรงเรียน
บางหลวงวิทยา

โรงเจ

โรงเรียนศิษย์เก่า

วัดบางหลวง

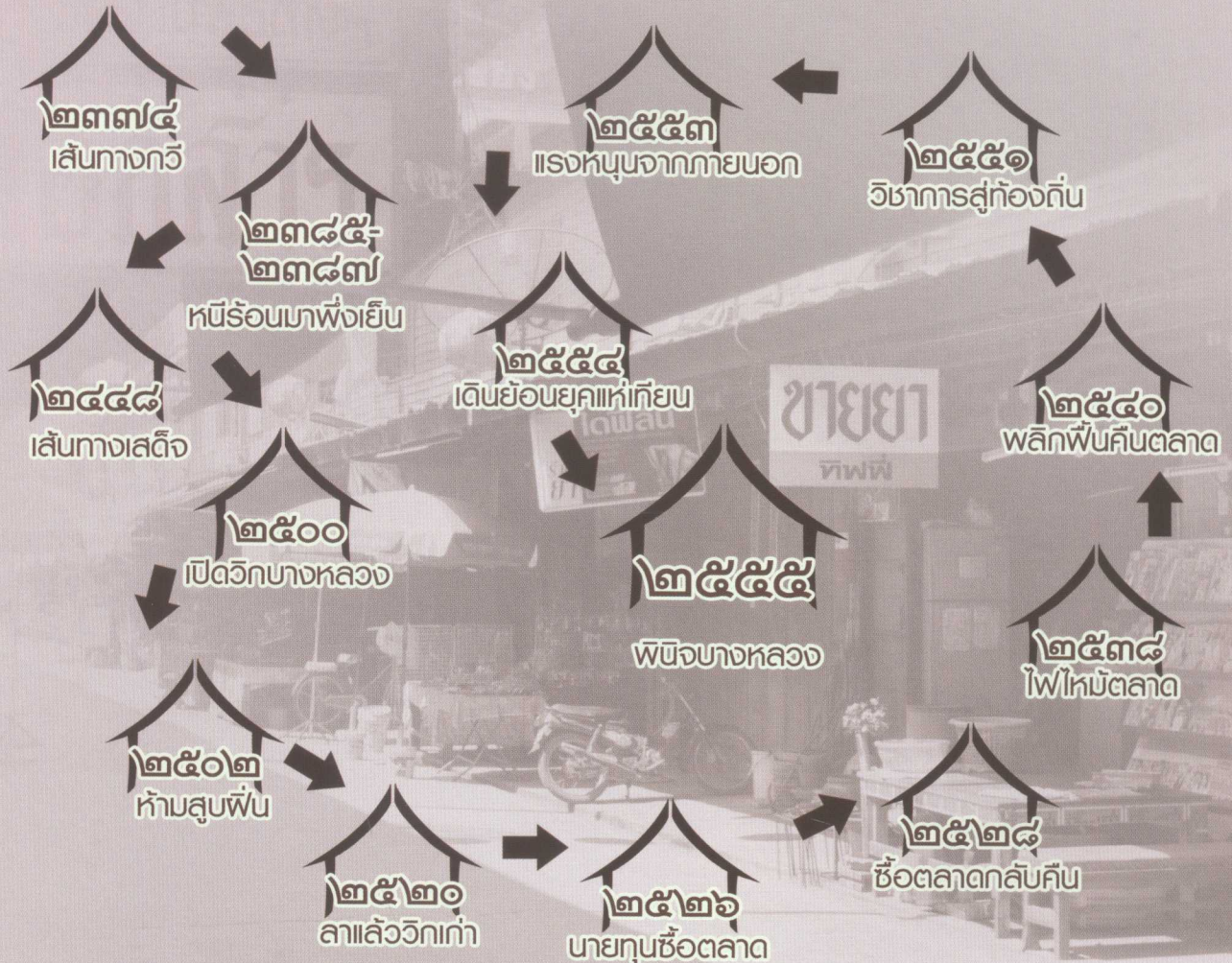
ตลาดบางหลวง

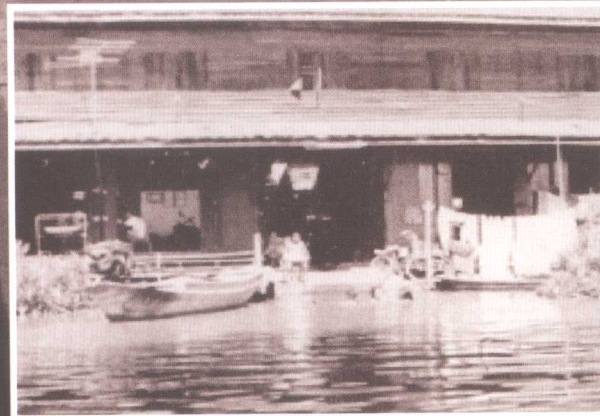
ตลาดบางหลวง S.F. ๑๒๓

ตลาดบางหลวง

วิถีตลาดบางหลวง

วิถีตลาดบางหลวง

พ.ศ. ๒๓๗๔ เส้นทางกวีสุนทรภู่

กวีเอกแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เดินทางรอนแรม ล่องเรือออกจากท่าเตียน เข้าสู่แม่น้ำท่าจีนมุ่งหน้าสู่พรรณนบุรี ได้บรรจงแต่ง “นิราศสุพรรณ” เป็นโคลงสี่สุภาพ เมื่อผ่านบ้านบางหลวง ให้ครวญถึงดวงดอกไม้

พ.ศ. ๒๓๘๕-๒๔๔๗ หนีร้อนมาพึ่งเย็น

ชาวจีนอพยพลี้ภัยความอดอยากมาจากเมืองกว้างตง แต่จิว ชิวเถาและก๊กเอี้ยล่องเรือมาตามลำน้ำเข้าสู่แผ่นดินสยาม ดินแดนที่เล่าลือ เล่าอ้างถึงความสมบูรณ์พูนผล “เจ๊กแต่จิว” ส่วนใหญ่ได้ลงหลักปักฐานที่นี่ เพราะมี “แม่น้ำใส ดินดำ ชื้นฉ่ำฝน” พวกหนึ่งไปค้าขาย กลายเป็น “เจ๊กตลาด”

อีกพวกเลี้ยงหมูขาย เรียก “เจ๊กโรงหมู” พวกที่สาม ทำการเกษตร คือ “เจ๊กไร่” ตกเย็นทั้งสามเจ๊กพายเรือมาสังสรรค์ “จิบน้ำชา เล่นดนตรี ตีตีสักัน เสียงกลองลั่นฉาบแฉิ่ง แซ่สำเนียง”

พ.ศ. ๒๔๔๘ เส้นทางเสด็จ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จประพาสต้นไปยังเมืองสุพรรณบุรี โดยเสด็จเข้าทางปากน้ำท่าจีนที่บ้านโรงกุง ผ่านสามพราน นครชัยศรี และบางเลน ๔ สิงหาคม ๒๔๔๘ เสด็จผ่านบ้านหินมูลและบ้านบางหลวง

พ.ศ. ๒๕๐๐ เปิดวิกบางหลวง

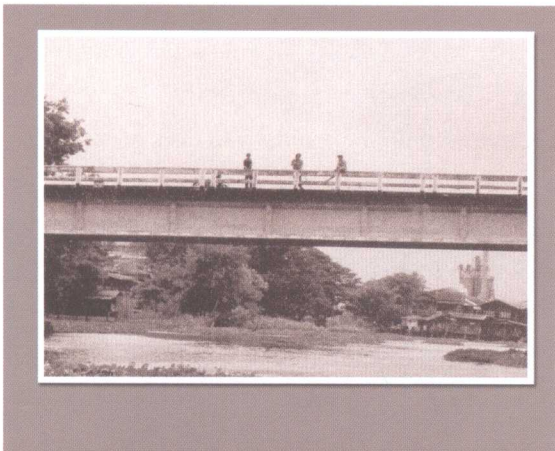
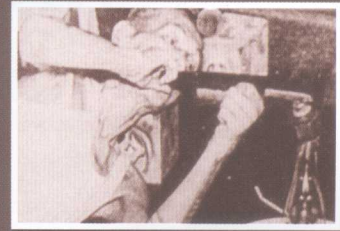
วิกบางหลวงเป็นโรงฉายหนังของแสงสุรชัยภาพยนตร์... ศูนย์รวมความบันเทิงในอดีตฉายภาพยนตร์ ๑๖ มิลลิเมตร คนพากย์และคนฉายหนัง จะนั่งอยู่บนชั้นลอยด้านหลัง ส่วนคนดูนั่งบนกระดานไม้แผ่นห้อยขาตามอรัญาศัย

เพลงมาร์ชสี่เหล่ากระหิมขึ้นคราใด เป็นเครื่องหมายว่า หนึ่งใกล้เริ่ม... สองมือจิ้งล้วงกระเป่า สองเท้าก้าวเข้ามา

บางคราวก็มีละครเร่และลิเกมาปิดวิกเปิดแสดง สลับกันบ้างกับหนังกลางแปลงขายยา

พ.ศ. ๒๕๐๒ ห้ามสูบบุหรี่

กฎหมายใหม่แห่งสยามตราไว้ การสูบบุหรี่ ถือเป็นความผิด มีโทษร้ายแรง โรงฝิ่นในตลาดจึงจำต้องปิดตัวลง หลงเหลือเพียงการแอบสูบบุหรี่และการซื้อขายแบบหลบๆ ซ่อนๆ

พ.ศ. ๒๕๒๐ ลาแล้ววิกเก่า

“น้ำไหล ไฟสว่าง ทางสะดวก” โทษที่คนชาวตำได้เข้ามาเป็นความบันเทิงที่เสรีถึงบ้าน หนึ่งไทยในวิกจึงจำต้องลาจาก

พ.ศ. ๒๕๒๖ เกือบไม่มีที่ทำงาน

ที่ดินในตลาด ๒๓ ไร่เศษ ถูกเปลี่ยนมือ เจ้าของใหม่เป็นนายทุนใหญ่ “บ้านเก่าเหล่าเต็งไม้” จะกลายเป็น “อาคารพาณิชย์” ชาวบ้านปฏิบัติการ “ขอคืน” ด้วยการระดมเงินบริจาคและหาทุนเพื่อซื้อที่ดินผืนนี้กลับคืนมา พอค่าลง ก็ต้องจัดเวรยามคอยตรวจตราและระวังภัยเกรงว่าจะถูกลอบวางเพลิง

พ.ศ. ๒๕๒๘ ด้วยความสามัคคี จึงยังมีตลาด

ชาวบ้านนำเงินสดสองล้านบาทไปซื้อที่ดินกลับคืนมา และได้ร่วมกันก่อตั้ง “บริษัททางหลวงสามัคคี” ทำหน้าที่บริหารการเงิน เจ้าของเดิมที่อาศัยอยู่ในตลาดสามารถที่จะอยู่ได้ต่อไปตราปรุ่นลูกรุ่นหลาน ในราคาค่าเช่าตารางวาละ ๒ บาทต่อเดือน เพียงแต่ว่าไม่สามารถที่จะขายหรือโอนกรรมสิทธิ์ให้คนอื่นได้

พ.ศ. ๒๕๓๘ เพลิงพิโรธ

ไฟไหม้ตลาดบนวอดวายหลายคูหาลูกกลมมาจนเกือบถึงครึ่งตลาด

พ.ศ. ๒๕๔๐ พลิกฟื้นคืนตลาด

ตลาดบางหลวงคงซบเซาในขณะที่ตลาดริมน้ำหลายแห่งเริ่มแจ้งเกิด บรรดาแกนนำร่วมหมยมัน “คืนชีวิต” ให้ตลาด

พ.ศ. ๒๕๕๑ วิชาการสู่ท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมระดมนักวิจัยลงพื้นที่ค้นหาเรื่องดีๆ ที่บางหลวง วิจัยชุมชน ดนตรีจีน หลักสูตรท้องถิ่น และเรขศิลป์

“คมแฝก” ละครดั่งช่อง ๗ สี มาปักหลักตั้งกองถ่ายที่นี่ จากนั้นก็มีมาอีกหลายเรื่อง

พ.ศ. ๒๕๕๓ แรงแหวนจากภายนอก

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมเสริมหนุนสร้างการเปลี่ยนแปลงชุมชนด้วยสื่อศิลปวัฒนธรรม ดนตรีจีนรวมมิตรบางหลวง เปิดตัวหลายพื้นที่ รวมทั้งการแสดงสดในคอนเสิร์ต ๗ ทศวรรษเพลงลูกทุ่ง ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ภายใต้การอำนวยการของ อาจารย์ไพจิตร สุภาวรี

พ.ศ. ๒๕๕๔ เดินย้อนยุคแท้เทียน

ชุมชนท้องถิ่นและภาคีเครือข่ายสสส.ร่วมจัดงาน แท้เทียนพรรษา “เดินย้อนยุค สนุกกับวัฒนธรรมบางหลวง”

มหาอุทกภัยตอนปลายปี ครอบคลุมทุกพื้นที่อำเภอ บางเลน ทากก็ “ป๋อง” ตลาดไว้ได้อย่างหวุดหวิด

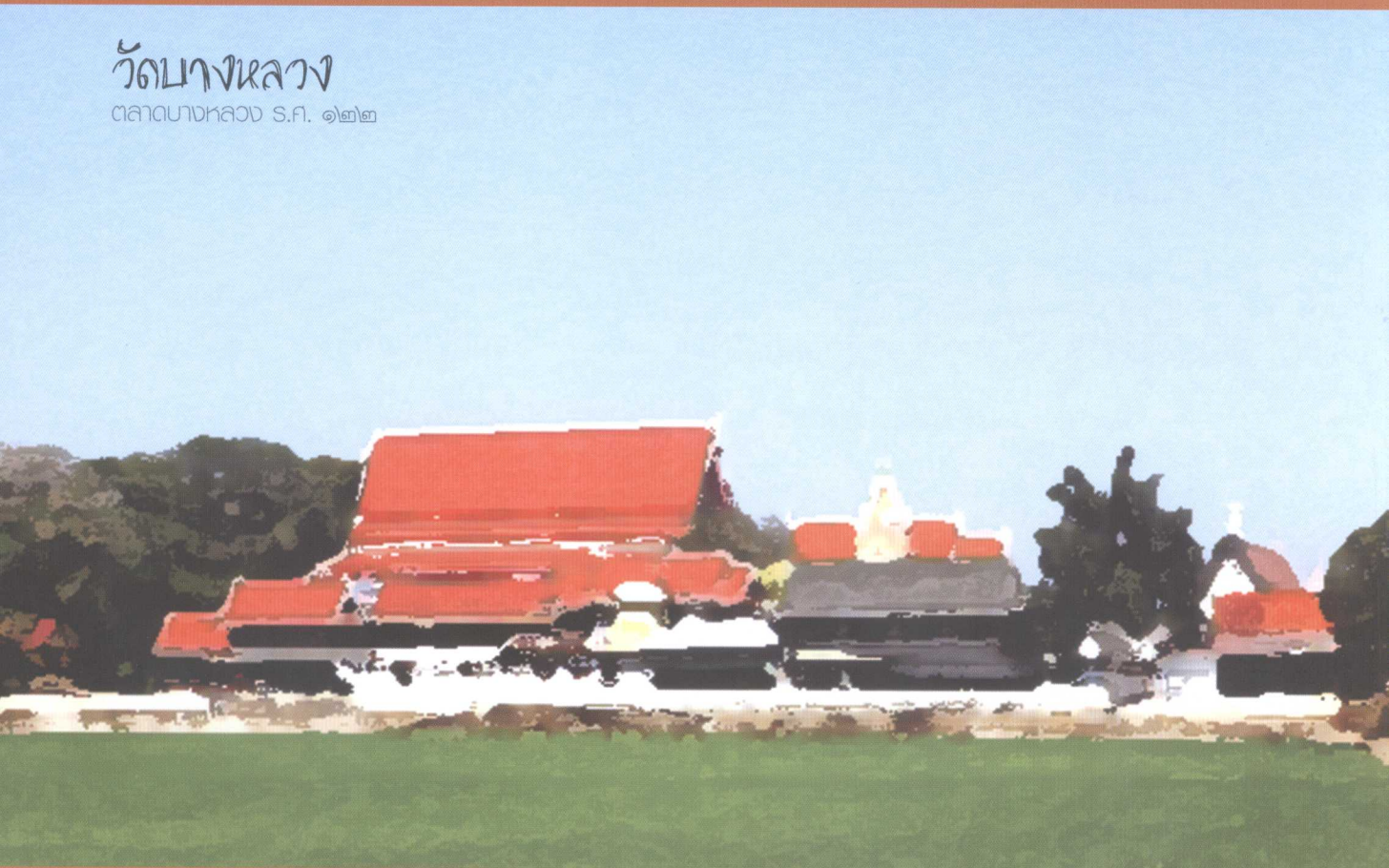
พ.ศ. ๒๕๕๕ พินิจบางหลวง

“พินิจนคร” สารคดีศิลปวัฒนธรรมทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ได้มาบันทึกเรื่องราวของบางหลวงไว้หลายแง่มุม

วัดบางหลวง

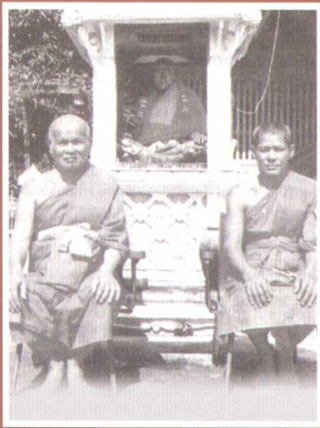
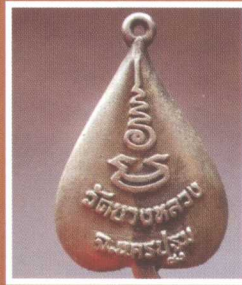
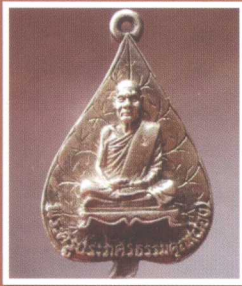
ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๒๒

วัดบางหลวง

ย้อนรอยอดีต - ปัจจุบัน

สองอดีตเจ้าอาวาส
พระครูประกาศธรรมคุณ
พระครูใบฎีกาสง่า ธมฺมโชโต

พระครูประกาศธรรมคุณ
(หลวงพ่อฟ่อง)

พระมหาปรีชา ภูริปัญโญ
เจ้าอาวาสวัดบางหลวง

ประวัติวัดบางหลวง

พ.ศ. ๒๔๒๐ พระครูส่วน วัดบางหว้า ดำริร่วมกับชาวบ้านบางหลวง ในอันที่จะสร้างวัด เนื่องจากพื้นที่เป็นชุมชนใหญ่ เมื่อสร้างเสร็จก็ได้ให้หลวงพ่อกิม มาเป็นเจ้าอาวาสเมื่อหลวงพ่อกิมมรณภาพ ก็มี หลวงพ่อพุก หลวงพ่อชิต หลวงพ่อรอด ปกครองวัด มาโดยลำดับ

พ.ศ. ๒๔๕๐ พระอาจารย์แหม่ม สุขสมกิจ คนบางหลวงโดยกำเนิดเป็นเจ้าอาวาส มีภิกษุสามเณรจำพรรษา ปีหนึ่งๆ ไม่ต่ำกว่า ๑๐ รูป "หลวงปู่ทา" วัดพะเนียงแตก มาช่วยสร้างพระอุโบสถและผูกพัทธสีมา โดยสร้างวัดดุมงคลขึ้น ๑ รุ้่น นับเป็นวัดดุมงคลรุ่นแรกของหลวงปู่ทา และรุ่นแรกของวัดบางหลวงเป็นที่นิยมและรู้จักกันทั่วประเทศ

พ.ศ. ๒๔๖๐ พระอาจารย์แหม่ม ลาลึกขาบท บรรดาทายก ทายิกา นำโดย ขุนอภิบาลปัจฉิมเขต นายอารกรเขียนและนางสมบุญ ได้ไปอาราธนาหลวงปู่วัน สุวณฺโณ จากวัดละมุด มาเป็นเจ้าอาวาสสร้างทางเดินรอบพระอุโบสถ ทำกำแพงแก้วรอบนอกซ่อมแซมกุฏิเก่าและสร้างเพิ่มขึ้นอีก ๑๑ หลัง พร้อมศาลาการเปรียญ ซึ่งทำด้วยไม้สักผสมไม้เนื้อแข็ง อีกหนึ่งหลัง

พ.ศ. ๒๔๖๔-๒๔๖๕ ได้จัดตั้งโรงเรียนประชาบาลขึ้น โดยใช้ศาลาการเปรียญเป็นห้องเรียน

พ.ศ. ๒๔๗๔ จัดตั้งสำนักศึกษาพระปริยัติธรรมหลวงปู่วัน พระผู้มีวาจาสิทธิ์ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะตำบลบางหลวงและเป็นพระอุปัชฌาย์ (องค์แรกของบางหลวง)

พ.ศ. ๒๔๙๔ หลวงปู่มรณภาพ ด้วยโรคชรา สิริอายุรวม ๘๖ ปี

พ.ศ. ๒๔๙๕ หลวงพ่อม่วง อากสุโร (ดวงงามยิ่ง) หลาน
แท้ๆ ของหลวงปู่วัน ซึ่งบวชมาตั้งแต่เป็นสามเณรได้รับการ
แต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ต่อมามีการก่อสร้างกุฏิเพิ่มขึ้น ซ่อมแซม
กุฏิเก่า สร้างเมรุ ทำสุสาน

พ.ศ. ๒๕๐๐ สร้างวัดดุมงคล รูปหล่อ รูปเหมือนของ
หลวงปู่ทาและหลวงปู่วัน จัดให้มีงานปิดทองพระพุทธรูปจำลอง
ทุกปี สร้างกุฏิอีกสองแถว สร้างหอดินและหอสดมนต์

พ.ศ. ๒๕๑๕ สร้างพระอุโบสถใหม่แทนหลังเก่าได้รับ
พระราชทานวิสุงคามสีมา เนื้อที่กว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๔๐ เมตร
หลวงพ่อม่วง หรือพระครูประภัสสร์ธรรมคุณ ได้รับแต่งตั้งเป็น
เจ้าคณะตำบลบางหลวง พระครูประทวนกรรมาการศึกษา พระครู
สัญญาบัตรชั้นตรีและพระอุปัชฌาย์ โดยลำดับ อายุ ๗๐ ปี ลาออก
จากการเป็นเจ้าอาวาส

พ.ศ. ๒๕๒๕ พระครูใบฎีกาส่ง รมุมโชโต (เพชรน้อย) เป็น
เจ้าอาวาสสานต่องานเดิมจนเสร็จเรียบร้อย มรณภาพ พ.ศ. ๒๕๓๐

พ.ศ. ๒๕๓๐ พระอธิการจำรัส รมมุสสุโข (ทองโรงใหญ่)
พระกรรมวาจาจารย์และครูสอนพระปริยัติธรรมได้รับการแต่งตั้ง
เป็นเจ้าอาวาส มรณภาพ พ.ศ. ๒๕๓๗

พ.ศ. ๒๕๓๗ พระอาจารย์แป้น สุธิโร (กรีนวี) ได้รับ
การแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสอยู่ประมาณ ๕๙ วัน ก็ป่วยและมรณภาพ

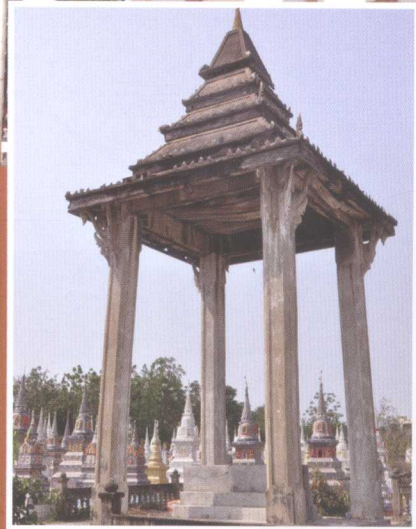
พ.ศ. ๒๕๓๘ พระสุชาติ ขาดเมโจ (อ่อนสอาด) ได้รับ
แต่งตั้งเป็นรักษาการเจ้าอาวาส จนถึง พ.ศ. ๒๕๔๑ ลาสิกขาบท

พ.ศ. ๒๕๔๑ พระสวัสดิ์ รมมุสสุนทร (ภิรมย์รักษ์) เป็น
รักษาการเจ้าอาวาสอยู่ระยะหนึ่ง

พ.ศ. ๒๕๔๒ พระมหาปริชา ภูริปญโญ (แก้วแก่นคูณ)
รักษาการเจ้าอาวาส

พ.ศ. ๒๕๔๒ หลวงพ่อม่วงมรณภาพ

พ.ศ. ๒๕๔๓ - ปัจจุบัน พระมหาปริชา ภูริปญโญ เป็น
เจ้าอาวาสมุ่งพัฒนาวัดและพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง

เชิงตะกอนวัดบางหลวง เวลาที่มีการเผาศพ เด็กๆ
โรงเรียนวัดบางหลวงซึ่งเรียนหนังสือกันในวัด จะพากันวิ่งกลับบ้าน
เพราะเคยเห็นร่างบนพ่อนพินที่ติดไฟ ลูกชิ้นนั่งเองได้ ให้สยอง

ศาลเจ้าแม่ทับทิม

ตลาดบางหลวง ส.ก. ๑๒๒

ศาลเจ้าแม่ทับทิม (ศาลอาม่า)

ย้อนตำนานอดีต - ปัจจุบัน

ย้อนตำนานอดีตจนถึงปัจจุบัน

พ.ศ. ๑๕๓๐ ตามตำนานเล่าว่า เจ้าแม่ทับทิม ถือกำเนิดในโลกมนุษย์ ณ เกาะหมี่จีว เมื่อวันที่ ๒๓ เดือน ๓ ในสมัยต้นราชวงศ์ซ่ง

พ.ศ. ๑๖๖๕ ได้ช่วยทูตที่ประสบภัยทางทะเลทำให้ซึ่งสุขฮ่องเต้พระราชทานบรรดาศักดิ์ให้เป็นท่านผู้หญิง

พ.ศ. ๑๗๓๕ ซ่งกวงจงฮ่องเต้หรือกุกโล่ซ่าน แต่งตั้งให้เป็นท่านผู้หญิงพระเทวีแห่งสวรรค

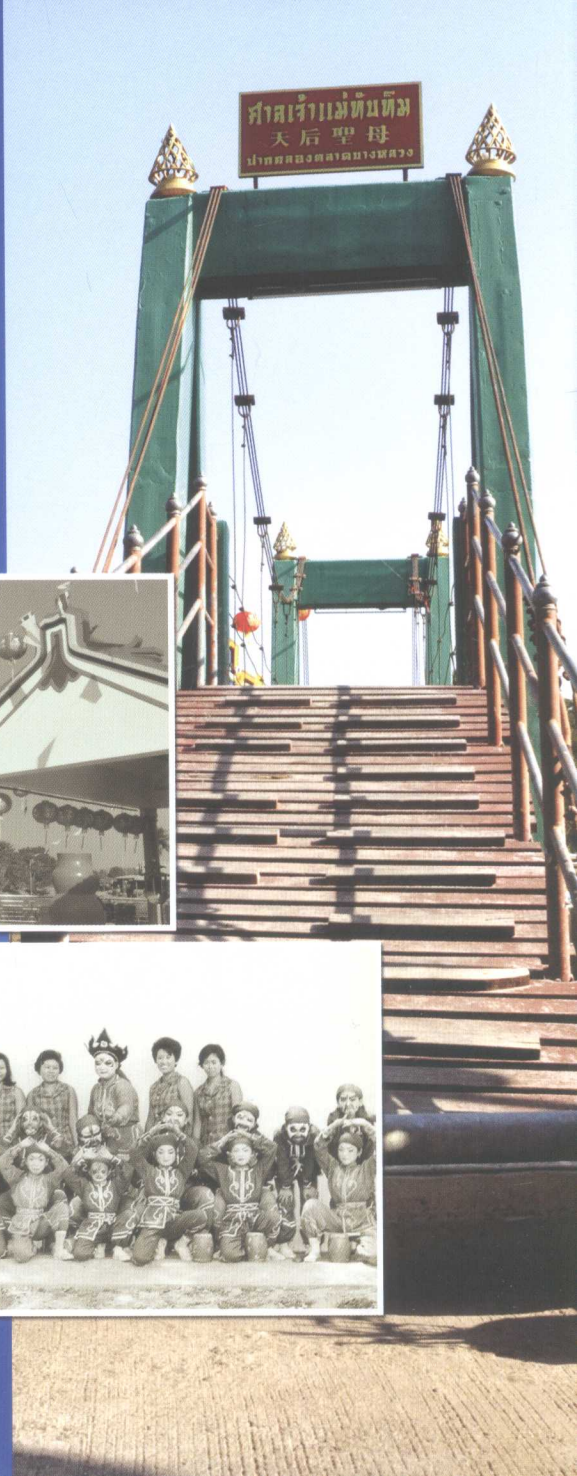
พ.ศ. ๑๙๕๒ จักรพรรดิหย่งเล่อ แห่งราชวงศ์หมิงพระราชทานตำแหน่งพระเทวีแห่งสวรรค ผู้พิทักษ์แผ่นดินและประชา

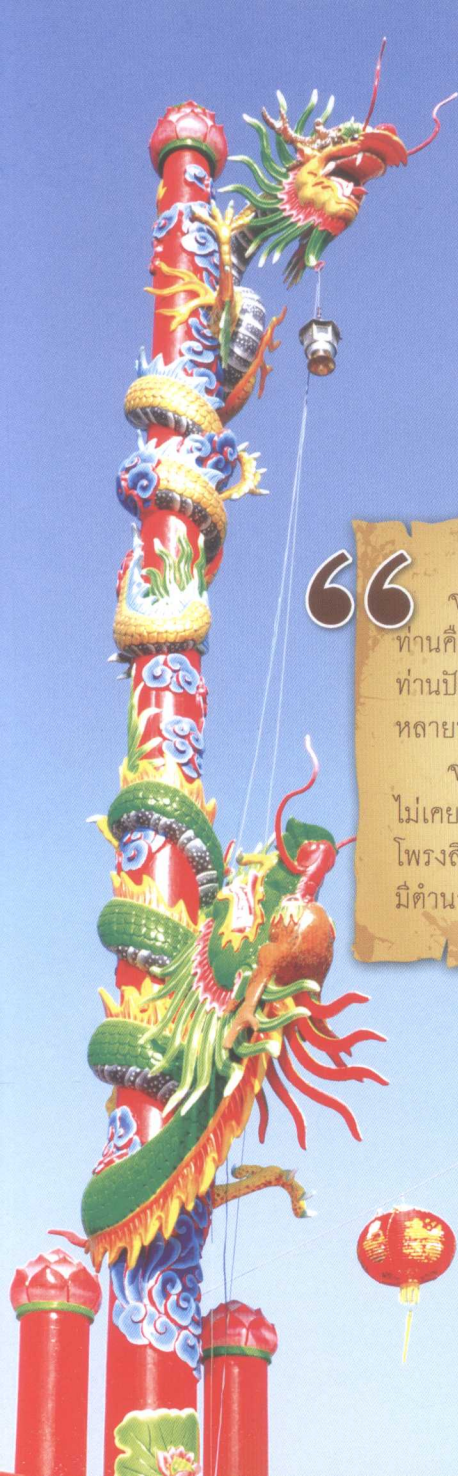
พ.ศ. ๒๒๒๗ คับฮี้ฮ่องเต้ ราชวงศ์เซ็ง เชื่อว่าเจ้าแม่ทับทิมช่วยกู้เกาะไต้หวัน ให้กลับมาเป็นของราชวงศ์จีน จึงตั้งตำแหน่งให้เป็น เทียน โหว หรือ เจ้าแม่สวรรค

พ.ศ. ๒๓๙๒ เซ็งเซียงจงฮ่องเต้ แห่งราชวงศ์เซ็งเพิ่มตำแหน่งให้เป็นเทพเจ้าแม่แห่งสวรรค ซึ่งก็ยังสามารถเรียกง่ายๆ เป็น เทียน โหว หรือเจ้าแม่สวรรคได้

พ.ศ. ๒๕๐๕ บูรณะศาลขึ้นใหม่ศาลเดิมเป็นศาลไม้สร้างขึ้นเมื่อใดไม่ปรากฏชัด แต่เมื่อปี ๒๕๐๕ ได้รื้อศาลเดิมออก และบูรณปฏิสังขรณ์ใหม่ เป็นโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กในปีนั้นจึงได้จัดให้มีการฉลองศาลใหม่ มีการแสดงงิ้วถวายเจ้าแม่และชาวบ้านแห่ใหญ่โตรอบตลาดรวมทั้งชาวบ้าน "เอ็งกอ" รุ่นเยาว์

ทุกปี เมื่อถึงครวณ้ำหลาก ชุมชนจะอัญเชิญ "อาม่า" ไปประดิษฐาน ณ โรงเจบ้านสากต๊ว

“

จะขอกล่าว ศาลอามา ศรีทชายิ่ง
ท่านคือสิ่ง ยิ่งใหญ่ ตั้งขุนเขา
ท่านบัตบ้อง อักคักภัย ให้พวกเรา
หลายหมู่เหล่า เคารพ นบสัการ
จระเข้ สองตัว เป็นลูกศิษย์
ไม่เคยคิด กัดใคร ไก่ลี้ๆ ศาล
โพรงลึบศอก อุโมงค์อยู่ ใต้บาดาล
มีตำนาน หลักรฐาน กาลก่อนมา

”

พ.ศ.๒๕๕๔ น้ำท่วมใหญ่เทศบาลตำบลบางหลวงและชุมชนจึงร่วมกันสละ
ทรัพย์ใช้เทคโนโลยี “ติด” อาคารศาลเจ้าให้สูงขึ้น

ชาวบ้านบางหลวงมีความเชื่อกันว่าเจ้าแม่ทับทิม มีพระเมตตาช่วยผู้ประสบ
ภัยทางน้ำ/ทางทะเล บรรเทาเหตุร้ายจากดินฟ้าอากาศและภัยพิบัติ รักษาโรคภัย
ไข้เจ็บ ขับไล่ภูติผีปีศาจและสิ่งชั่วร้าย ผู้ที่บูชาเจ้าแม่ทับทิมเป็นประจำ จิตใจจะมี
ความสงบเยือกเย็นไม่มีโรคภัยเบียดเบียน การงานเจริญก้าวหน้า

การบูชาเจ้าแม่ทับทิม บูชาด้วยผลไม้สุก ล้างให้สะอาด ใส่ภาชนะยกเป็น
เครื่องเช่น (ถ้ามีทับทิมด้วยก็จะดี) ถ้าเป็นอาหารต้องไม่มีเนื้อสัตว์

โรงเรียนบ้านฮกต้าว
ตลาดบางหลวง S.F. ๑๓๓

กิตีแป่ป้อ

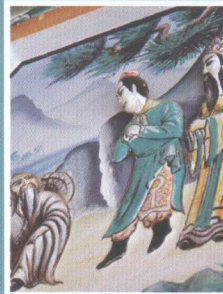
การกราบไหว้บูชา “กิตีแป่ป้อ” หรือ เทพดาฟ้าดิน 16 ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน ๑๔ ชั้นบาดาล เป็นสิ่งที่พึงกระทำเมื่ออย่างกรายมาถึง ด้วยชาวจีนถือว่า เทพดาฟ้าดินมีบุญคุณกับมนุษย์มากที่สุด การสักการบูชาจะช่วยลดบันดาลชีวิต ให้มีแต่ความร่มเย็นเป็นสุขและสมบูรณ์พูนผล

ศาลเจ้าใหญ่

ภายในโรงเจมีศาลเจ้าใหญ่ ลัทธิขงจื้อ ศาสนาพุทธ และศาสนาพราหมณ์ อยู่ด้วยกันอย่างหลอมรวมผ่านรูปเคารพของศาสนาทั้งสาม สถิตไว้ในกรอบ กระจกด้านหน้า

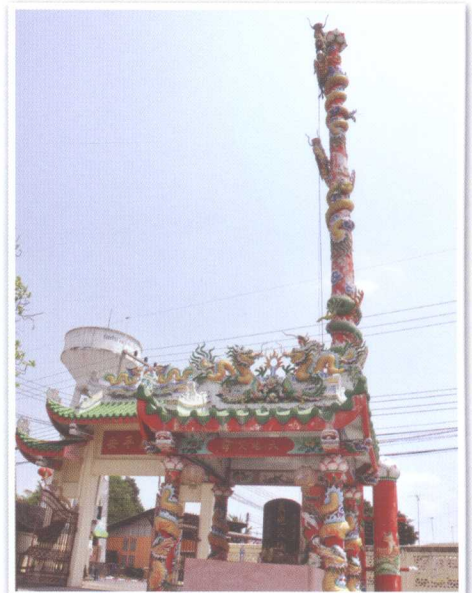

ประติมากรรมปูนต้ำที่ถูกนำมาเรียงประดับ เป็นจิตรกรรมฝาผนัง ณ ประตูทางเข้าออกศาล เจ้าแม่ทับทิม

เสากิ่งก

เสากิ่งกหรือเสามังกรสีแดงเป็นสัญลักษณ์ ของโรงเจ มีรูปมังกรเลื้อยพันขึ้นไป ท้นหน้าไปทาง ทิศตะวันออก

นายชวน แดงอุทัย ผู้ใหญ่บ้าน
ที่ได้บริจาคที่ดินของตนเองให้แก่โรงเรียน
บ้านสกตัวและโรงเรียนเจียนหัว

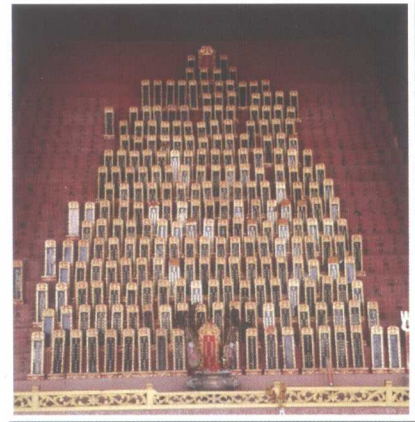
เจ้าแม่ทับทิมและเหล่าเทพเจ้า ด้านข้างของโรงเจ มีเทพเจ้าไล่ซึ่งเอี้ย
เจ้าแม่ทับทิม เทพเจ้าเอี่ยม อ้วง ตั่ว ตี และเหล่าเปะกง

โรงเจจะมีการนำงิ้วมาจัดแสดง
ให้องค์เทพและเจ้าแม่ชมปีละ ๓ ครั้ง
คือเดือน ๓, ๗, 12 โดยในเดือน ๗ จะมี
ประเพณีทิ้งกระจาด บริจาคสิ่งของ

เจ้าแม่กวนอิม มีศาลเจ้าแม่
กวนอิมและบ่อเต่ากลางน้ำ เพื่อให้
คนมากราบไหว้ขอพร และทำทานด้วย
การให้อาหารเต่า

ป้ายสถิตวิญญาน ด้านหลังสุด
คือ ป้ายสถิตวิญญาน ป้ายสลักชื่อ
บรรพบุรุษผู้ล่วงลับ

นายพิชัย ลิ้มทัย หรือ อาแปะฮ้อ คหบดีแห่งบ้านบางหลวง ผู้มี
 ประสบการณ์ผ่านร้อนผ่านหนาวร่วมกับโรงเจมาอย่างยาวนาน ในอดีตเคย
 “เดินสาย” เชิดสิงโตอยู่สองเดือน จากนครปฐมถึงด่านช้างและหันคา เพื่อ
 หาทุนสร้างโรงเจและโรงเรียนเจียนหัว

ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ งานฉลองโรงเจที่เพิ่งสร้างเสร็จ หลังจากที่รื้ออาคารไม้หลังเดิมทิ้งไป

ป้าสมหมาย แซ่เตี๋ย
 ผู้ดูแลโรงเจ ในปัจจุบัน

โรงเรียนวัดบางหลวง

ตลาดบางหลวง ส.พ. ๑๓๒

โรงเรียนวัดบางหลวง

พิธีวางศิลาฤกษ์ อาคารเรียน

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปุ่น ปุณฺณสิริ) พระสังฆราชองค์ที่ ๑๗ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ หรือสมเด็จพระวันรัต (สมณศักดิ์ในขณะนั้น) เสด็จวางศิลาฤกษ์อาคารหลังยาวโรงเรียนวัดบางหลวง ในช่วงประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๐๖

พ.ศ. ๒๔๖๕ เปิดการเรียนการสอน โดยอาศัยศาลาการ
เปรียญ วัดบางหลวง เป็นสถานที่เรียน **ครูใหญ่คนแรก** คือนาย
เลื่อน อินทร์จันทร์ **นักเรียนคนที่ ๑** ชื่อ นายเที่ยง เกิดเมื่อวันที่
๓ ก.ค. ๒๔๕๖

พ.ศ. ๒๔๖๖ นายสำราญ สุนทรทิตานนท์ เป็นครูใหญ่คนที่
๒ ยาวนานถึง ๓๔ ปี

พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้รับงบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการ
สร้างอาคารเรียนหลังแรก

พ.ศ. ๒๔๙๘ พิธีเปิดป้ายโรงเรียนอย่างเป็นทางการ

พ.ศ. ๒๕๐๑ นายประวิทย์ เจริญดี เป็นครูใหญ่คนที่ ๓
นางจิ่ง โพธิ์เจริญบริจาคที่ดินให้โรงเรียน ๓ ไร่เศษ วางศิลาฤกษ์
อาคารหลังที่สอง

พ.ศ. ๒๕๐๒ เปิดป้ายอาคารเรียนโดย นายนาค เทพหัสดิน
ณ อยุรยา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๐๗ เปิดสอนประถมปลายภาคบังคับ

พ.ศ. ๒๕๑๐นางสาส์ **จันทร์ละมุล**เป็นครูใหญ่คนที่ ๔ วาง
ศิลาฤกษ์อาคารหลังที่สาม ซ่อมแซมและต่อเติมอาคาร

พ.ศ. ๒๕๒๕ สร้างอาคารเรียนใหม่แทนอาคารหลังแรกที่ชำรุด

พ.ศ. ๒๕๓๑ นายนิวัฒน์ **รัตนานุก** เป็นอาจารย์ใหญ่คนที่ ๑

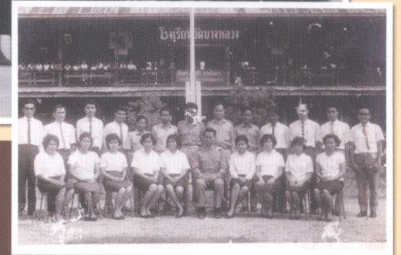
พ.ศ. ๒๕๔๐ รับมอบสนามบาสเกิดบอลจากมูลนิธิโรงเรียน
เจียนหัว

พ.ศ. ๒๕๔๒ รับมอบซุ้มพระพุทธรูป จากนายสุวิทย์ เตโชทัย

พ.ศ. ๒๕๔๒ รับมอบลานกีฬาอเนกประสงค์ จากการกีฬา
แห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๔๔นายวิทยา **นพรัตน์** เป็นอาจารย์ใหญ่คนที่ ๒

พ.ศ. ๒๕๔๕ รับมอบลานกีฬาอเนกประสงค์ พร้อมเสา
สำเร็จรูปและอุปกรณ์จากกรมพลศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๗ นายวิทยา นพรัตน์ ได้รับการแต่งตั้ง
เป็นผู้อำนวยการ คนที่ ๑

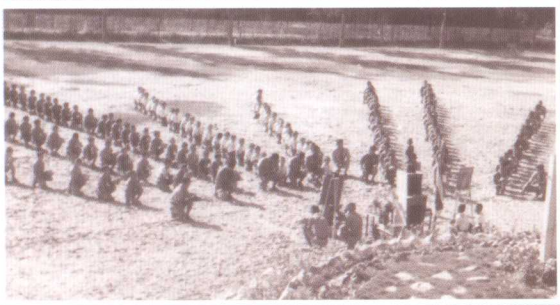
พ.ศ. ๒๕๔๘ รับมอบอาคารอนุประสงค์

พ.ศ. ๒๕๕๒ นายธเนศ ปานอุทัยได้รับการแต่งตั้งเป็น
ผู้อำนวยการโรงเรียน คนที่ ๒

พ.ศ. ๒๕๕๓ โรงเรียนได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนดี
ศรีตำบล นับเป็นโรงเรียนแรกในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาขอนแก่นครปฐม เขต ๒

พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นศูนย์สอบธรรมสนามหลวงโดยมี
คณะครูและนักเรียนเข้าร่วม ๗ โรงเรียน

พ.ศ. ๒๕๕๖ โรงเรียนมาตรฐานสากล

ครุใหญ่คนที่ ๒
นายสำราญ สุนทรศรีตานนท์

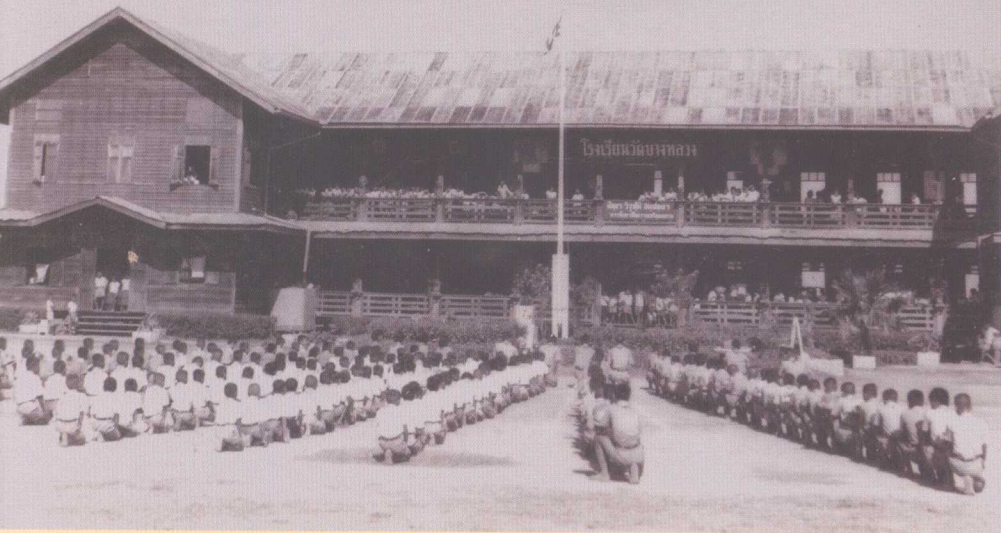

ครุใหญ่คนที่ ๕
นางสาส์ จันทรลมูล

ผู้อำนวยการ
นายธเนศ ปานอุทัย
(พ.ศ.๒๕๕๒ - ปัจจุบัน)

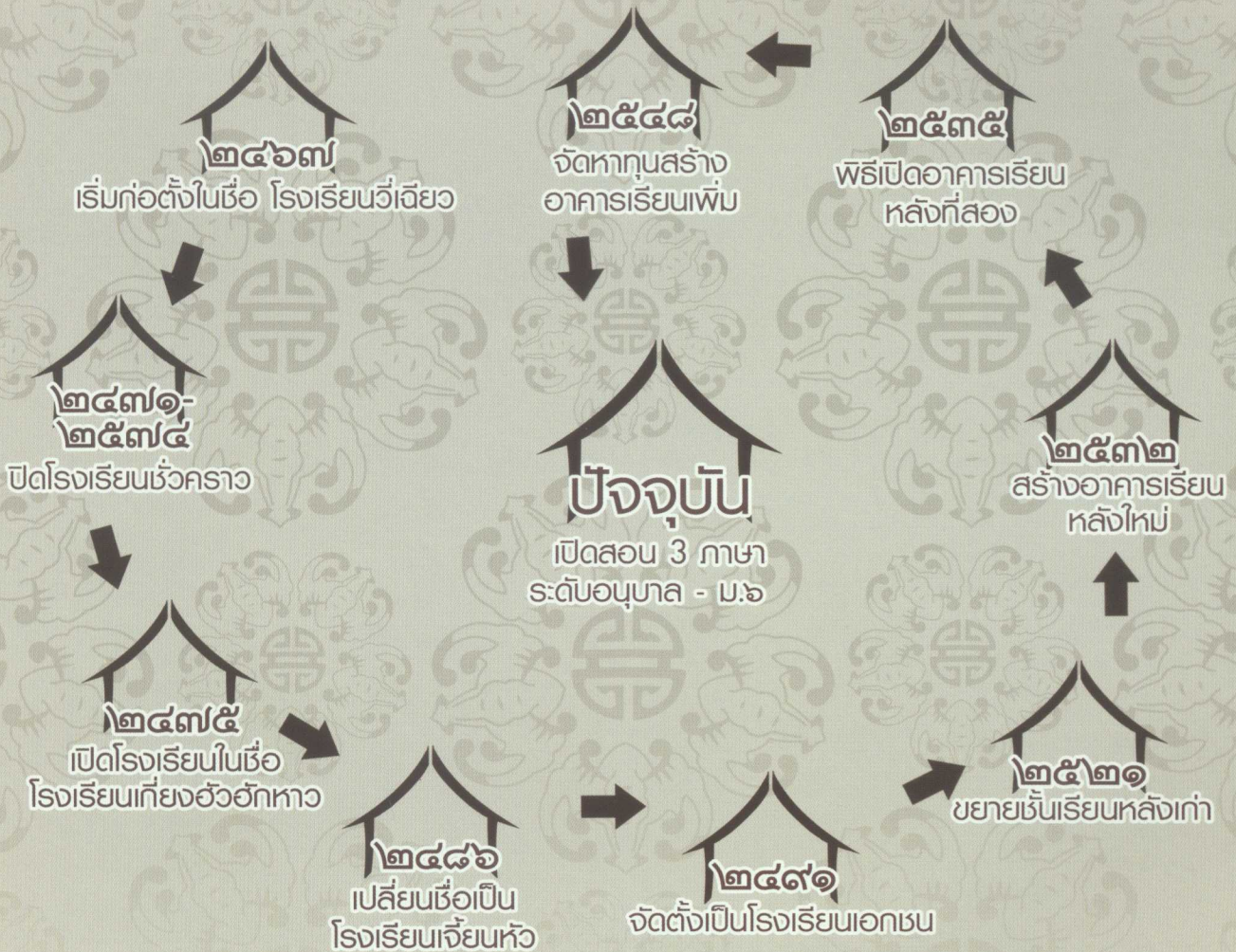

โรงเรียนสีน่าน

ตลาดบางหลวง S.F. ๑๓๓

โรงเรียนสาธิตหน้า

โรงเรียนเจียนหัว ๙๑-๙๒ หมู่ ๒ ถนนสุขาภิบาล ซอย ๗ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๙๐
สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวง
ศึกษาธิการ **เนื้อที่ ๔ ไร่ ๗๐ ตารางวา เปิดสอน ระดับอนุบาล
-มัธยมศึกษาปีที่ ๖**

ปรัชญา เรียนดี ภาษาเด่น เน้นวินัย ใฝ่คุณธรรม
เส้นทางกาพัฒนา

พ.ศ. ๒๔๖๗-๒๔๗๑ **เริ่มก่อตั้ง** โดยใช้ชื่อว่าโรงเรียน
วีเจียว อาคารเดิมเป็นอาคารไม้ เปิดสอนชั้น ป.๑-๔ สอนวิชา
ภาษาจีน มีเนื้อที่ ๔ ไร่ ๗๐ ตารางวา **พื้นที่ส่วนใหญ่บริจาค**
โดย ผู้ใหญ่ช้วน แดงอุทัย (นายไหลช้วน แซ่ตั้ง)

พ.ศ. ๒๔๗๒-๒๔๗๔ **ประสบปัญหาการเงินจึงปิด**
โรงเรียนชั่วคราว

พ.ศ. ๒๔๗๕-๒๔๘๕ **เปิดสอนอีกครั้งหนึ่ง** ในชื่อใหม่
ว่า **โรงเรียนเกียงฮัวฮักทาว** ด้วยความร่วมมือของ คนจีนใน
สมัยนั้น ซึ่งมีนายฮะ แซ้อ นายไถ่ล้ง แซ่ไหล นายสุนเจียว แซ่ไหล
นายย่งเฮง แซ่จู้ ผู้ใหญ่ช้วน แดงอุทัยและผู้สนับสนุนอีกมากมาย

พ.ศ. ๒๔๘๖ **หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้เปลี่ยนชื่อ**
โรงเรียนอีกครั้งเป็น **โรงเรียนเจียนหัว** แปลว่า **โรงเรียนสอน**
ภาษาจีนที่เข้มแข็งและสมบูรณ์

พ.ศ. ๒๔๙๑ **ได้รับอนุญาตจัดตั้งเป็น โรงเรียนเอกชน**
ก่อตั้งโดย **นายชัยรัช สิมะไพศาล** เปิดการเรียนการสอนโดย
สอนภาษาจีนเป็นวิชาเลือก **เปิดรับนักเรียน** ตั้งแต่ชั้น ป.๑-ป.๔

พ.ศ. ๒๕๒๑ **ขยายชั้นเรียนหลังเก่า**

พ.ศ. ๒๕๓๒ **สร้างอาคารเรียนหลังใหม่แทนหลังเดิมที่ชำรุด**

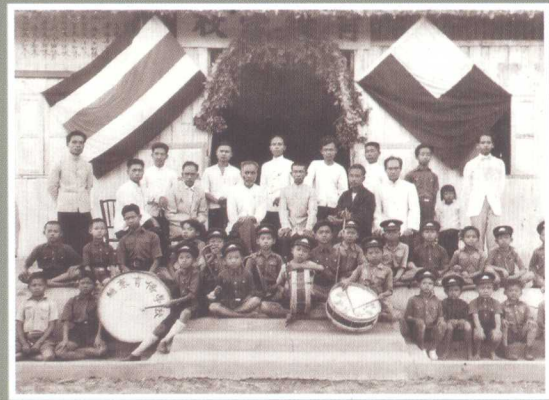
พ.ศ. ๒๕๓๔ **ก่อตั้งมูลนิธิโรงเรียนเจียนหัวบางหลวง**
นายไพบูลย์ บุญย์ประเสริฐกุล เป็นประธานมูลนิธิ

พ.ศ. ๒๕๓๕ **พิธีเปิดอาคารหลังที่สองโดย ฯพณฯ**
ทลีเชื้อฉุน เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำ
ประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๔๓ **มูลนิธิโรงเรียนเจียนหัวและสมาคม**
ศิษย์เก่า จัดโครงการหาทุนสร้างอาคารเรียนหลังที่ ๕ คือ อาคาร
๘๐ ปีโรงเรียนเจียนหัว

พ.ศ. ๒๕๔๖ **พิธีเปิดอาคาร ๘๐ ปี โดย ฯพณฯ เอียนถึงอ้าย**
เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีน

ปัจจุบัน เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่
๖ สอน ๓ ภาษา คือ ไทย อังกฤษและจีนมีทั้งนักเรียนไป-กลับ
และนักเรียนประจำ

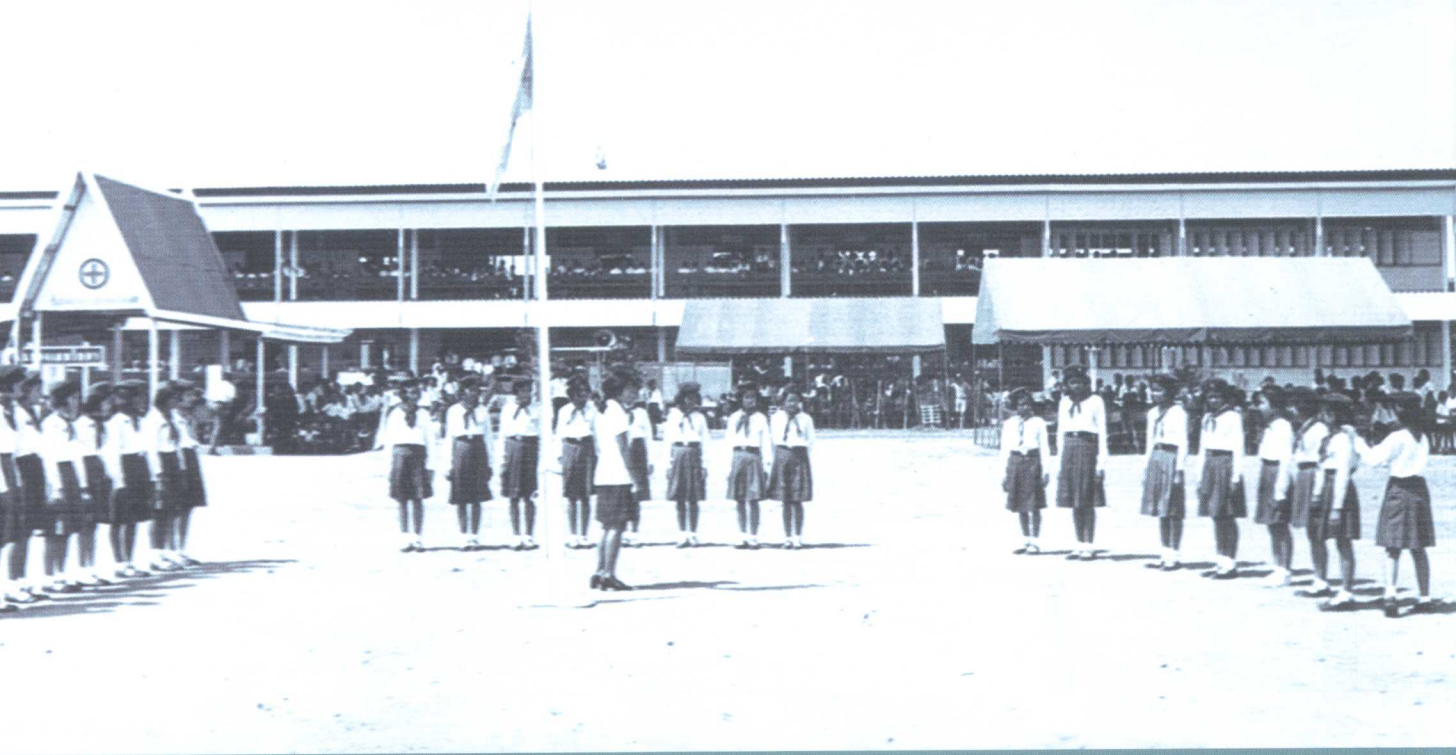

นางสาวสาตี วิบูลย์ชาติ
ผู้อำนวยการโรงเรียน

โรงเรียนบางหลวงวิทยา

ตลาดบางหลวง S.F. ๑๓๓

โรงเรียนบางหลวงวิทยา

โรงเรียนบางหลวงวิทยา ๑๙๐ หมู่ ๖ ถนนสุขาภิบาล ซอย ๗ ตำบลบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ๙๓๑๙๐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๙ กระทรวงศึกษาธิการ **เนื้อที่ ๒๒ ไร่ เปิดสอน** มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖

คำขวัญ มุ่งมั่นวิชาการ เชี่ยวชาญกีฬา พัฒนาเทคโนโลยี มีจิตอาสา น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญา สุวิชาโน ภวโตติ ผู้รู้ดี เป็นผู้เจริญ

เส้นทางการพัฒนา

พ.ศ. ๒๕๐๒ หลวงพ่อม่วง เจ้าอาวาสวัดบางหลวงและนายสายัณห์ ร่วมกับชาวบ้าน ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาเพื่อลูกหลานไม่ต้องไปเรียนต่อไกลบ้าน

พ.ศ. ๒๕๐๓ เหล่าคหบดีในตำบล คือ นายดำ ตูพานิช นายสายัณห์ ภูมมารินทร์ นายเจื่อน ตูพานิช ได้ร่วมซื้อที่ดิน ๑๐ ไร่ เป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท มอบให้ราชการ ใช้ก่อสร้างอาคารเรียน ได้รับอนุญาตให้เปิดโรงเรียนระดับมัธยมวิสามัญตอนปลาย **มีนายประวิทย์ เจริญดี** เป็นอาจารย์ใหญ่ และนางสาลี ต้นเสียงสม เป็นครูประจำชั้นโดยใช้ **“โรงเรียนวัดบางหลวง”** เป็นสถานที่เรียนในขณะนั้น

พ.ศ. ๒๕๐๔ ย้ายสถานที่เรียน จากโรงเรียนวัดบางหลวงมายังโรงเรียนบางหลวงวิทยา

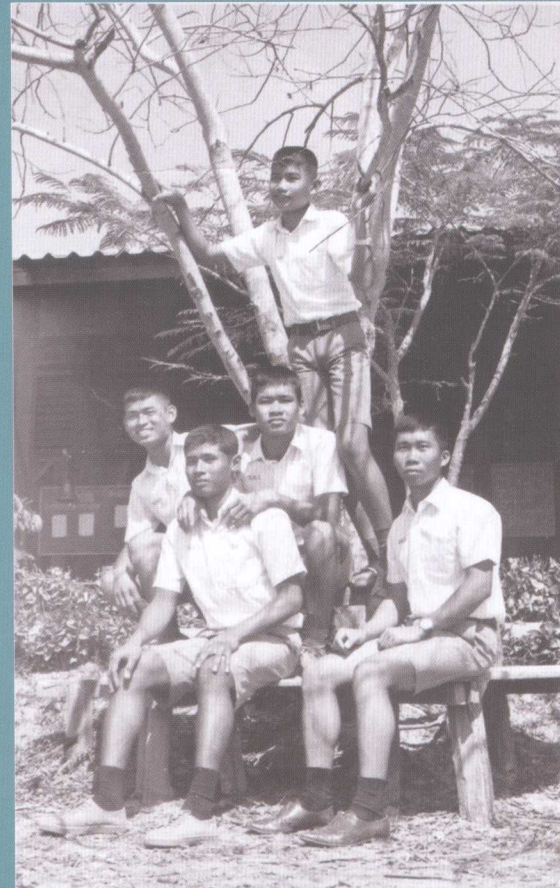
พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๕๑๗ ได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ โรงฝึกงานและบ้านพักนักร้อง ต่อมาได้รับงบประมาณเพิ่มเติมก่อสร้างอาคารเรียนโรงฝึกงาน บ้านพักครู และห้องสุขา

พ.ศ. ๒๕๑๗ ซื้อที่ดินเพิ่มเติม ต่อจากผืนเดิมอีก ๑๐ ไร่ นายบุญมา อินทร์หลวงดี บริจาคให้อีก ๒ ไร่

พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๓ ก่อสร้างอาคารเรียนชั่วคราว (โรงอาหารในปัจจุบัน) อาคารเรียนบ้านพักครู ห้องสุขาเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนจังหวัดสร้างหอดังน้ำและเจาะบ่อบาดาลพร้อมเครื่องสูบน้ำไฟฟ้า และประชาชนร่วมสร้างสนามบาสเก็ตบอล

นางวรรณิ์ ภิรมย์คำ
ผู้อำนวยการโรงเรียน

พ.ศ.๒๕๒๔-๒๕๓๓ เป็นศูนย์ฝึกกีฬาเยาวชนประจำตำบล สร้างห้องสุขาเพิ่ม ถมดินบริเวณโรงเรียน เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อพัฒนาชนบท ได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารเติมรูปโรงฝึกอุตสาหกรรมทั่วไปและครุภัณฑ์ต่างๆ

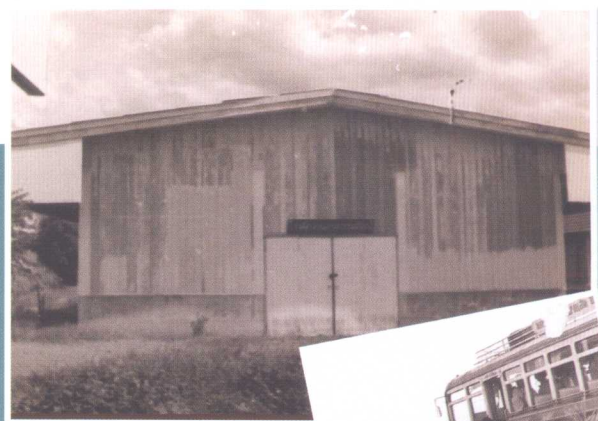
พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นโรงเรียนขยายโอกาส เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๔๐ เข้าร่วมโครงการโรงเรียนพัฒนาชีวิตและสังคม เข้าร่วมโครงการปฏิรูปการศึกษา ได้รับงบประมาณครุภัณฑ์ประกอบห้องวิทยาศาสตร์ ห้องคอมพิวเตอร์และห้องภาษาอังกฤษ และเข้าร่วมโครงการห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติกาญจนาภิเษก

พ.ศ.๒๕๔๐ รางวัลชนะเลิศโรงเรียนโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ระดับเขตการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารหอประชุม

พ.ศ.๒๕๔๔ ได้รับการประเมินเป็นโรงเรียนปฏิรูปการศึกษาดีเด่น กรมสามัญศึกษาได้รับงบประมาณครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ เครื่องถ่ายเอกสาร ปรับปรุงห้องวิทยาศาสตร์ ซ่อมเครื่องดนตรีไทย องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์มอบให้ ๑๐ เครื่อง

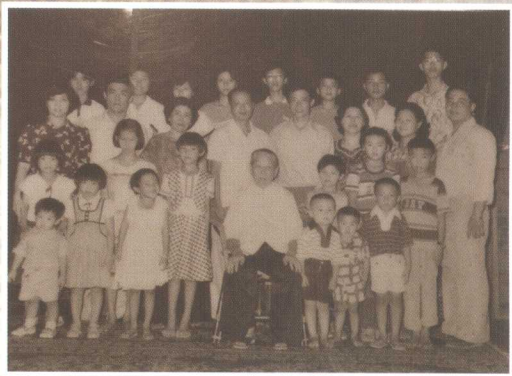

บรรพบุรุษไทย-จีน
ตลาดบกหลวง ร.ศ. ๑๒๓

“ ตลาตบางหลวง อยู่บางเลน นครปฐม
 จีนนิยม อพยพ มาสยาม
 เมืองแต่จิว ชิวเถา ก๊กเอียนนาม
 หนีสงคราม เศรษฐกิจ ฟุ้งมิตรไทย
 จีนอพยพ ส่วนมาก ฟากแต่จิว
 ไม่เจียะจิว เจียะเตี ไม่สาไทย
 ต่างเจียมตัว หากิน ถิ่นใกล้ไกล
 หนีอจรรตได้ ป่าเขา ลำเนาพง ”

ครอบครัวอยู่มาก

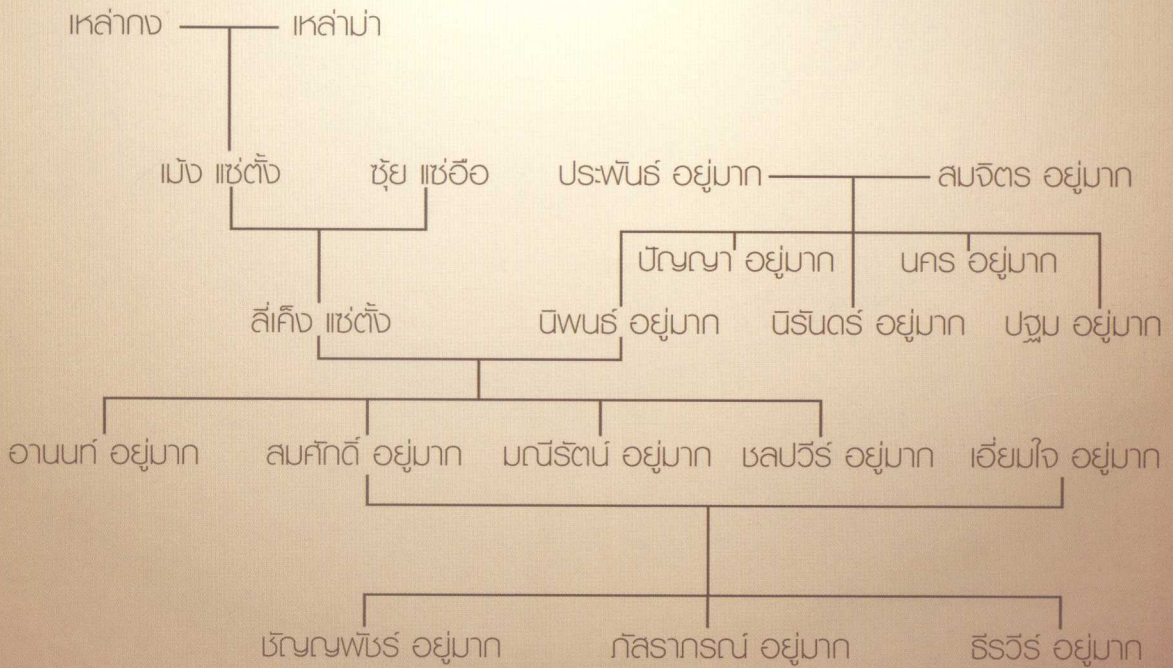

ตระกูลอยู่มากมีทายาทรุ่นปัจจุบัน คือ นายสมศักดิ์ อยู่มาก ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๑ อายุ ๔๙ ปี เกิดและเติบโตที่บางหลวง ย้อนประวัติศาสตร์ขึ้นไป ผู้ใหญ่สมศักดิ์มีเหล่าองและเหล่ามา เป็นคนจีน ที่อพยพหนีความยากลำบากมาอยู่เมืองไทย อาศัยเรือโดยสาร ล่องมาตามลำน้ำอู่นานโข ท้ายที่สุดได้เลือกที่จะ “ขึ้นบก” ณ บ้านบางหลวง ด้วยเล็งเห็นแล้วว่า ที่นี้เป็นชุมชนใหญ่ มีโปะเรือเป็นหัวตลาด คลาคล้าด้วยผู้คนสัญจรไปมา ทั้งสินค้าขึ้นลงเพื่อรอการถ่ายเทและส่งต่อ ทั้งสองตัดสินใจเริ่มต้นชีวิตใหม่ ขอบาร์มีแห่งองค์พระบรมโพธิสมภาร...ปกป้องรักษาและคุ้มครอง จาก “เสือผืน หมอนใบ” ชายข้าวต้ม และพะโล้อันเป็นความถนัดตามแบบฉบับที่ติดตัวมา... ในครั้งกระนั้น จึงได้ก่อร่างสร้างตัวเป็นครอบครัวใหญ่ที่มั่นคงขึ้นมาในวันนี้

ด้วยความรักและความกตัญญูในผืนแผ่นดิน “ข้าพเจ้าและลูกหลานจักสืบสานและสร้างชาติให้บางหลวงนี้เป็นที่ประจักษ์สืบไป”

...นี่คือ ปณิธานที่ถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น...

ผังตระกูล

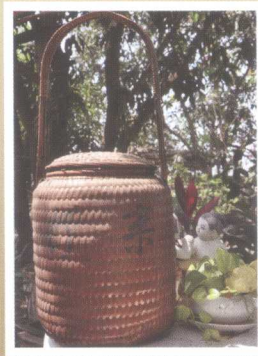

ครอบครัว อาแปะฮ้อ

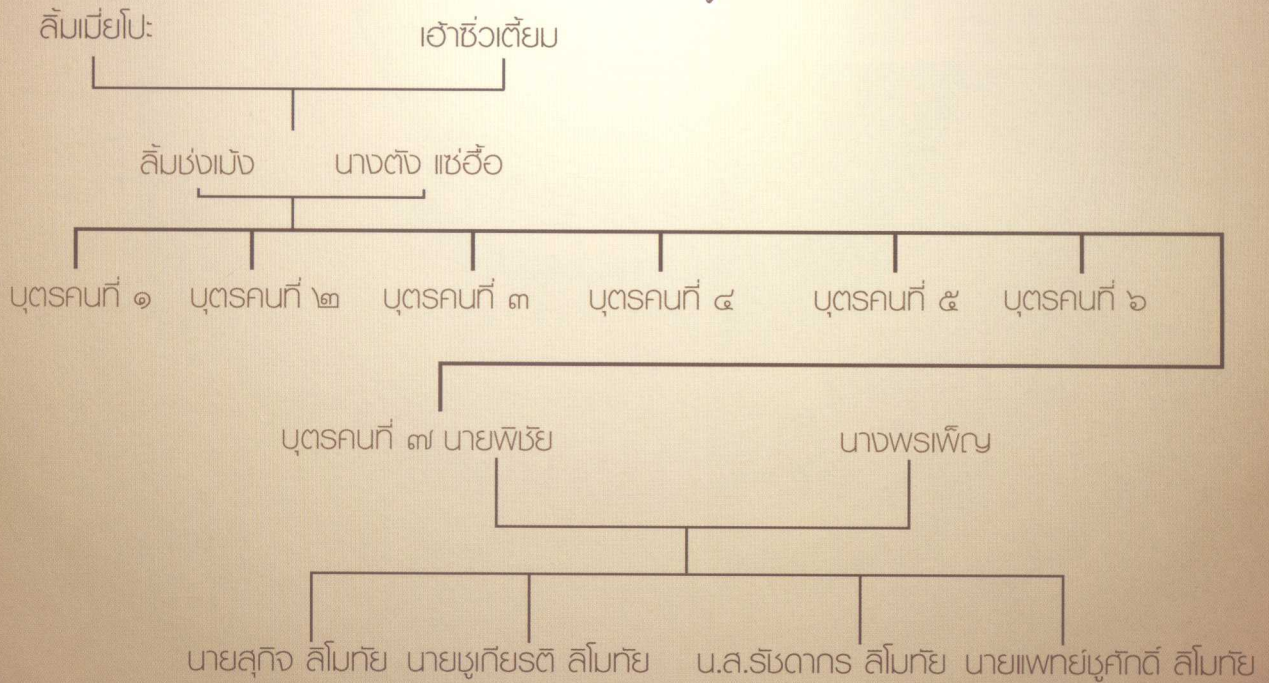
บรรพบุรุษของ อาแปะฮ้อ หรือ นายพิชัย ลิ้มทัย เดินทางมาจากเมืองจีน ซึ่งเป็นอากงและอาม่าของอาแปะฮ้อ คือ อากงลี้มเมี่ยโปะ และอาม่าเฮ้วชิวเตี้ยม

ตะกร้าใบนี้ อากงถือมาจากเมืองจีน ภายในบรรจุเพียงหมอนและผ้าผวย “เสื่อผืน หมอนใบ” จึงเป็นตำนานการสร้างเนื้อสร้างตัว อุทาหรณ์สอนใจชนรุ่นใหม่

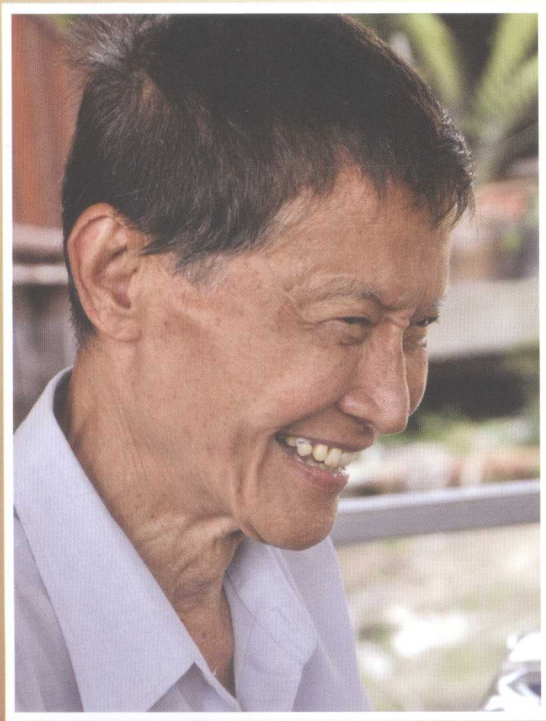

อาแปะ มีพี่น้องทั้งหมด ๗ คน โดยอาแปะเป็นบุตรคนที่ ๗ เข้ามาอยู่ที่บางหลวงและสร้างคุณประโยชน์ให้พื้นที่มากมาย อีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง

ผังตระกูล

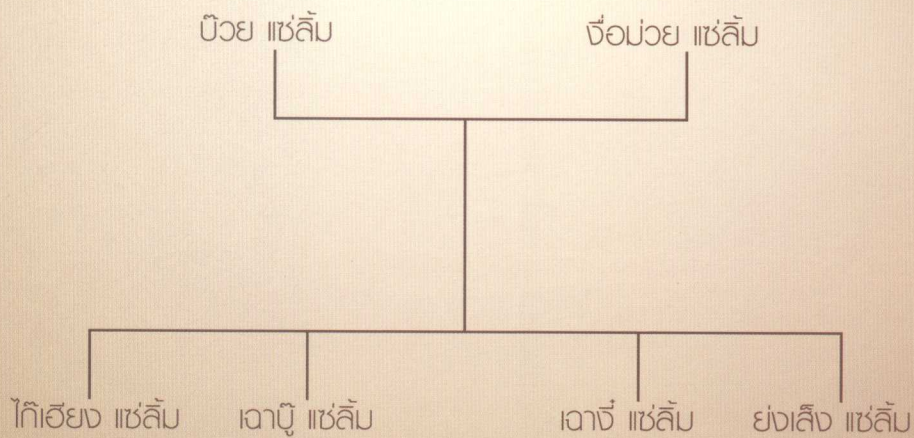
ครอบครัวอาณาจักรณาญู

อาณาจักรณาญู แซ่ลิ้ม จัดเป็นคนจีนรุ่นลูกที่เดินทางมาปักหลักอยู่ที่ตลาดบางหลวง ซึ่งในระยะแรก คุณพ่อบ๊วย แซ่ลิ้ม คุณพ่อของอาณาจักรณาญู เป็นผู้เดินทางจากเมืองจีนมาบุกเบิกหาที่ทางทำกินที่ตลาดบางหลวงนานถึง ๑๐ ปี จึงได้ขอให้คุณแม่จื่อม่วย และลูกๆ ตามมาอยู่ด้วย

ในครั้งนั้นคุณพ่อบ๊วยรวมหุ้นกับเพื่อนๆ เปิดร้านอาหารขายบะหมี่ ก๋วยเตี๋ยว ส่วนคุณแม่จื่อม่วย เปิดร้านขายของชำ ซึ่งปัจจุบันนี้ก็ยังคงอยู่เหมือนเดิม ส่วนอาณาจักรณาญูมีพี่น้องด้วยกัน ๔ คน มีจิตใจรักในเสียงดนตรี จึงร่วมสร้างวงดนตรี รวมมิตรบางหลวง และยังเป็นผู้ดูแลบ้านดนตรีจีน ที่ได้รวบรวมเอาเครื่องดนตรีจีนโบราณเก็บไว้ให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษามากมาย

ผังตระกูล

ครอบครัวเหล่าสุนทรศิริ

คุณป้าหม้อย เหล่าสุนทรศิริ เป็นทายาทเพียงหนึ่งเดียวที่ยังอยู่ที่บางหลวง ซึ่งบรรพบุรุษของครอบครัวเหล่าสุนทรศิริ เป็นรุ่นคุณพ่อคุณแม่ของคุณป้าหม้อย คือ นายจุนเซ็น แซ่เล้า และ นางชีวจา แซ่เตียว เป็นคู่ที่แต่งงานที่เมืองจีน แล้วเดินทางมาอยู่ที่เมืองไทย ซึ่งระยะแรกทั้งคู่ได้ไปฝึกทำทองรูปพรรณอยู่ที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เมื่อมีวิชาความรู้จึงได้เดินทางมาหาทำเลเปิดกิจการเล็กๆ เป็นของตัวเอง จนมาพยาย่านการค้าที่บางหลวงซึ่งสมัยนั้นถือเป็นตลาดที่มีผู้คนมาซื้อขายเป็นจำนวนมากเนื่องจากเป็นท่าเรือขึ้นลงส่งสินค้า มีบุตรด้วยกันทั้งหมด ๘ คน โดยบุตรสี่คนแรกได้ส่งกลับไปให้ญาติๆ เลี้ยงที่เมืองจีน และเมื่อโตขึ้นก็เดินทางกลับมาอยู่ที่ประเทศไทยเพียง ๒ คน ส่วนบุตร ๔ คนหลังนี้ เกิดและโตที่เมืองไทย และได้เรียนรู่วิชาช่างทำทองจากคุณพ่อจุนเซ็น จนมีกิจการเป็นของตัวเองในต่างจังหวัด เหลือเพียงคุณป้าหม้อยเท่านั้นที่ยังคงดูแลกิจการดั้งเดิมที่บางหลวงจนทุกวันนี้

ผังตระกูล

จุนเซ็น ๙๒ เล้า ————— ชิวจา ๙๒ เตียว

หลินซัน ๙๒ เล้า

มีบุตร ๗ คน

สุรชัย เหล่าสุนทรศิริ

มีบุตร ๕ คน

เกวียดซัน ๙๒ เล้า

มีบุตร ๔ คน

สิทธิชัย เหล่าสุนทรศิริ

มีบุตร ๓ คน

เซียงซัน ๙๒ เล้า

มีบุตร ๒ คน

ชม้อย เหล่าสุนทรศิริ

โสด

ถันซัน ๙๒ เล้า

มีบุตร ๒ คน

พิชัย เหล่าสุนทรศิริ

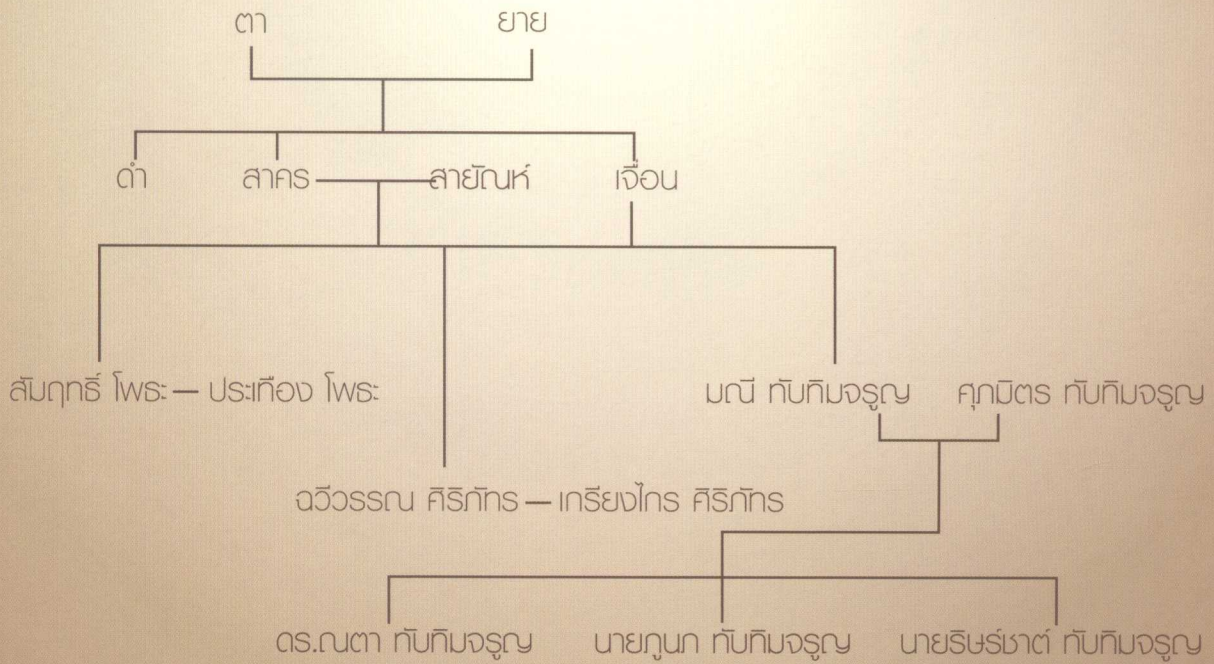
มีบุตร ๓ คน

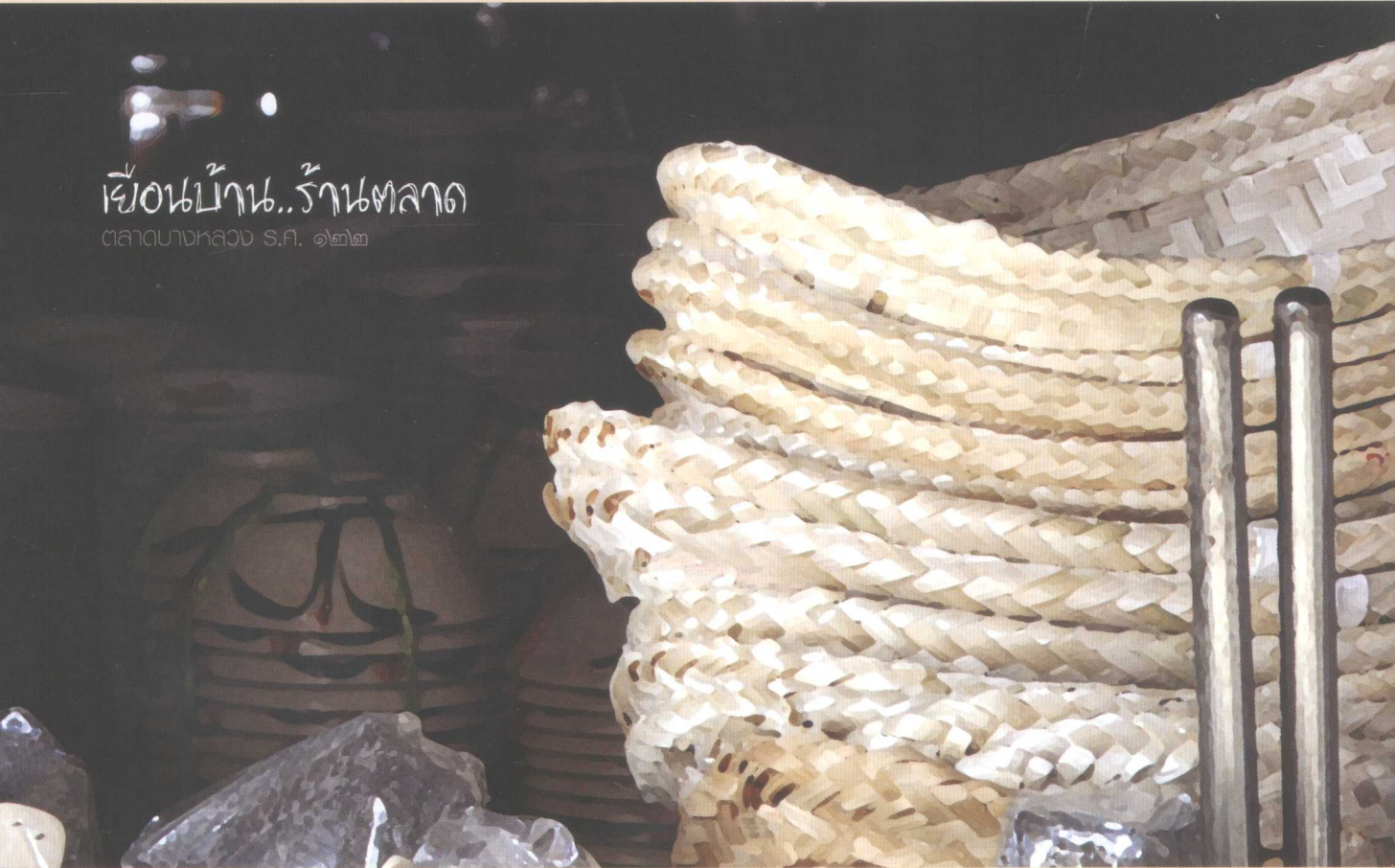
ครอบครัวป้ามณี ทับทิมจรรยา

ครอบครัวของคุณป้ามณี ทับทิมจรรยา เริ่มต้นที่คุณทวดมาจากเมืองจีน ได้มาตั้งถิ่นฐานที่ อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี พร้อมกับครอบครัว คุณตาของป้ามณี ซึ่งเป็นลูกชายของทวดที่มาจากเมืองจีนได้ล่องเรือจาก อ.สองพี่น้อง มาจนถึงบางหลวง และได้แต่งงานรวมทั้งตั้งถิ่นฐานอยู่ในตลาดบางหลวงแห่งนี้ โดยคุณตาของป้ามณีได้สร้างโรงสีเล็กๆ ขึ้นใช้ชื่อว่าตรีสิงห์ (ปัจจุบันชื่อ ศิริภัทร) คุณตาของป้ามณีมีลูกทั้งหมด ๓ คน โดยคนโตชื่อว่า ดำ คนเล็กชื่อ เจ็ฮน ส่วนคนกลางคือคุณแม่ของป้ามณีชื่อ สาคร ภูมมารินทร์ และได้แต่งงานกับคุณพ่อสายันท์ มีลูกด้วยกันทั้งสิ้น ๓ คน ซึ่งคุณตาและพี่น้องของคุณป้ามณีเป็นผู้ที่ร่วมสร้างคุณประโยชน์ให้กับบ้านบางหลวง โดยการมอบที่ดินให้กับโรงเรียนบางหลวงวิทยา

ผังตระกูล

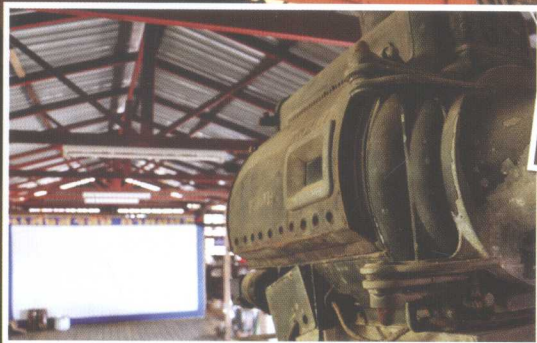
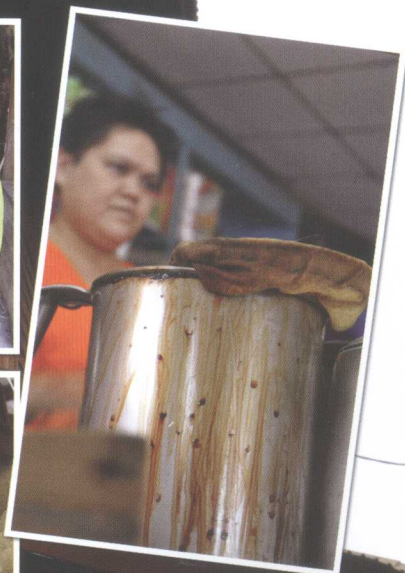
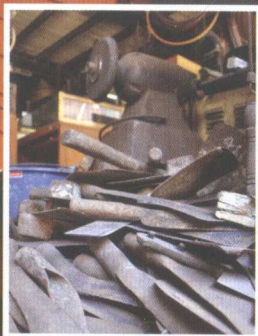

เขื่อนบ้าน..ร้านตลาด

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๓๓

๖๖ ชาวบางหลวง ขอเชิญ ท่านมาเยี่ยม
 พวกเราเตรียม ของกิน คงอิมหน้า
 ตลาดเก่า โบราณ วานช่วยจำ
 ไม่เลิศจ้า สวยทรู แต่ดูเพลีน
 มีวิกหนัง โรงฉิน ดินรตลาก
 ของหลายหลาก โคมไฟ ไว้สรรเสริญ
 ขอคุณพระ คดท่านให้ ได้เจริญ
 ให้เพลิตเพลีน อิมสุข หมตทุกซ้ใจ ๖๖

ร้านที่เหล็ก
ตลาดบางหลวง S.F. ๑๓๓

เจ๊กตีเหล็ก มือดี **จงนิยกุล**
เหล็กแดงสุก ตักระห่น้ำ ทำรูปไหน
ตีทุกอย่าง เหล็กแท่ง แยมลุมไฟ
ถ่ายรุ่นใหม่ **ซึ่มพวงค์** คงพิมือ

เป็นหญิงเหล็ก หนึ่งเดียว ในบางหลวง
เหล็กทั้งบวง แปลงรูป คิมจับถือ
ตีเคียวพธำ จอมขวาน งานเลื่องลือ
เบมน้ำคือ เหล็กแกร่ง แผลงปัญญา

ชาลี ศรีพุกธารธรรม
ทายากรุ่นปัจจุบัน

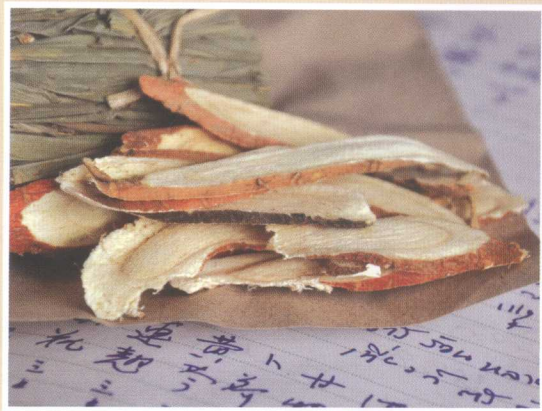
ร้านขายยาจีนสมานไพร
ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๒๒

มีนแซ็ง ร้านยาจีน เจ้าเก่าแก่
 สมุนไพรแก้ ไข้โบราณ ย่านบางหลวง
 หมอทิมตี ตรวจรักษา เกือบยาตวง
 ป่วยหายห่วง ร่างกายฟื้น ขึ้นเช่นเดิม

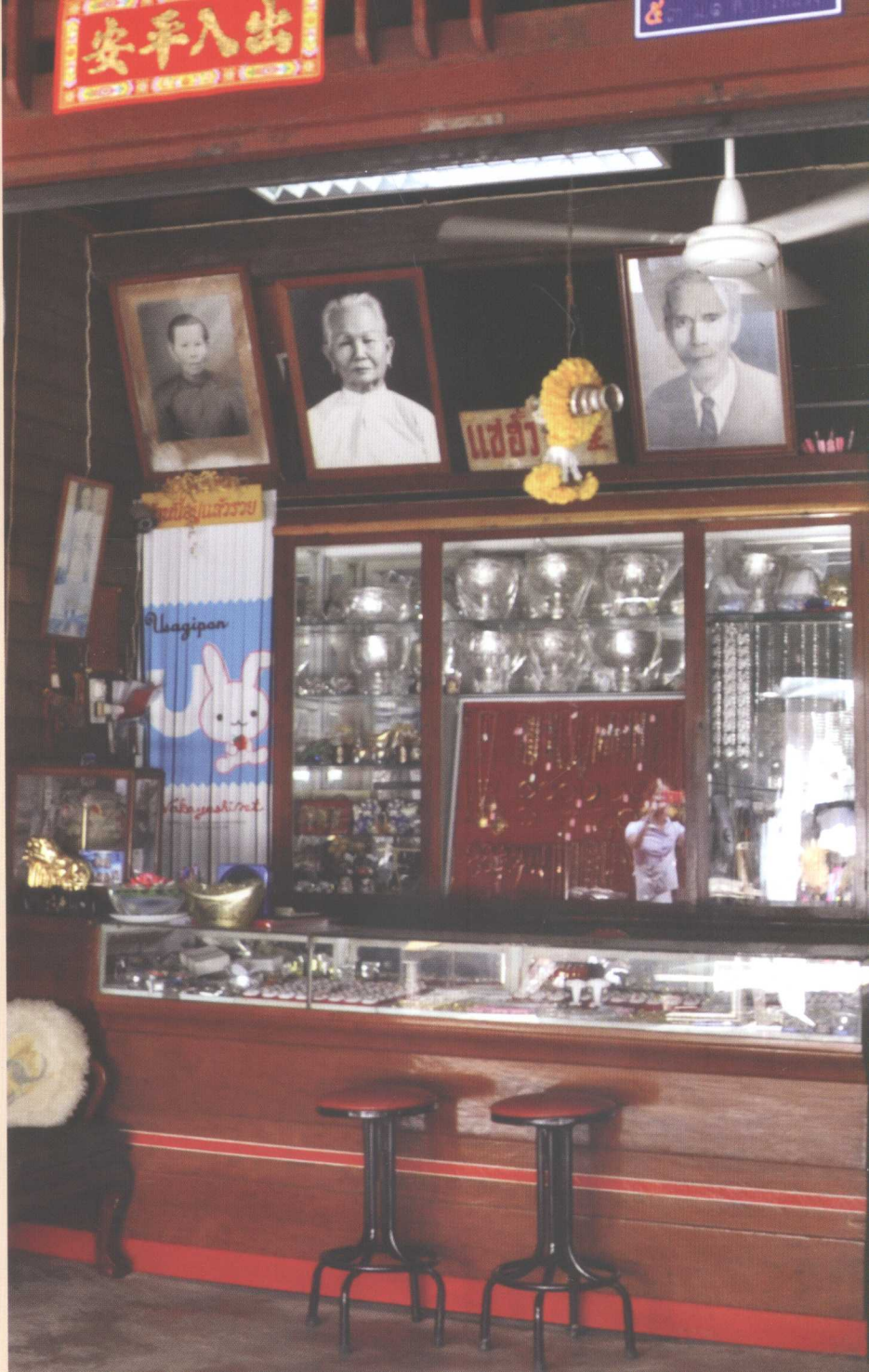
ศิลปะรักษา ถูกสืบทอด รุ่นลูกหลาน
 พักชำนาญ สานความรู้ ฟ้าส่งเสริม
 เก้าไม้กิ่ง ไหม้ศึกษา มาเพิ่มเติม
 ร้านยาเดิม เสริมคุณค่า มายาวนาน

มีนแซ็ง 民生園

ร้านขายทองโบราณ

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๒๒

เมื้อย เหล่าสุนทรศิริ
ทายาทรุ่นปัจจุบัน

ร้านแซอิว ทำทอง ของเก่าแก่
รุ่นพ่อแม่ แผ่นดินใหญ่ ให้อศึกษา
การตีทอง รื้อสายลวด อดทนมา
ให้เสือกหา ยังมีอยู่ คู่กันเดิม

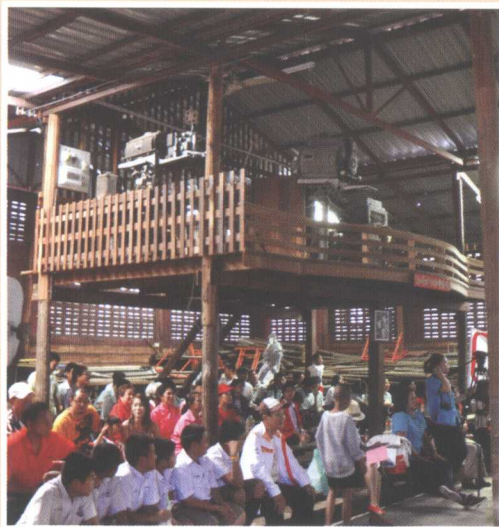
ทองคำแท้ เพชรพลอยมิล สีสนสด
เขี้ยวมรกต โพลีนสุก สว่างเสริม
เครื่องประดับ ล้วนหลากหลาย ใช้งานเดิม
คุณค่าเพิ่ม ผ่านเวลา นำชื่นชม

วิถันงบางหลวง
ตลาดบางหลวง S.F. ๑๒๒

วิกแห่งนี้ โรงหนัง ครั้งเก่าแก่
 คนร้อยสี่ เคยดู คู่สมย์
 ที่นั่งไม้ เรียงขวาง ช่องว่างใน
 บังโคลไกสั ก่อนหลัง เลือกกันเอง
 ใครเข้าเข้า เสาไม้บัง นั่งเสียเปรียบ
 ทุกคนเจียม เริ่มฉาย เวลาพอ
 สองทุ่มครึ่ง คือเวลา พาครืนเครง
 พระเอกเก่ง นางเอกซิ่ง ตัดตรงชม
 ส่วนด้านหน้า เวที เป็นที่เด็ก
 ตัวใหญ่เล็ก ปรนมือ ถ้อยนม
 ถึงฉากบู๊ ตลกมา ฮานิยม
 ร่วมอารมณ์ สุขุศก วิยศตาม

บ้านดนตรีจีน
ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๒๒

ถิ่นสุนทรี แห่งนี้ มือดี
สร้างจารีต เรื่องดนตรี ที่เหมาะสม
มีวงเด็ก วงผู้ใหญ่ ใครๆ เขม
การประสม ระหว่างวัย ได้พัฒนา

มีงานแต่ง งานกุศล ทุกคนช่วย
จนหรือรวย ต่างร่วมวง คงรักษา
ชื่อ “รวมมิตร บางหลวง” เท่านั้นมา
เกือบร้อยกว่า ปีผ่าน ลานงานเพลง

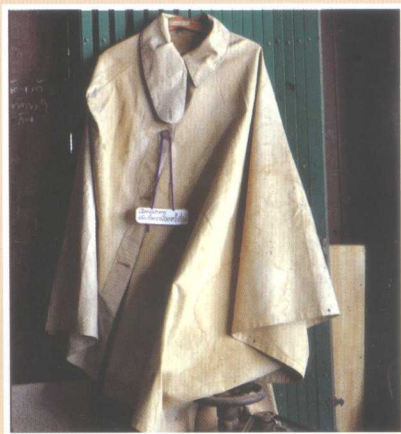
ร้านถ่ายภาพเงาศิลป์

ตลาดบางหลวง S.F. ๑๓๒

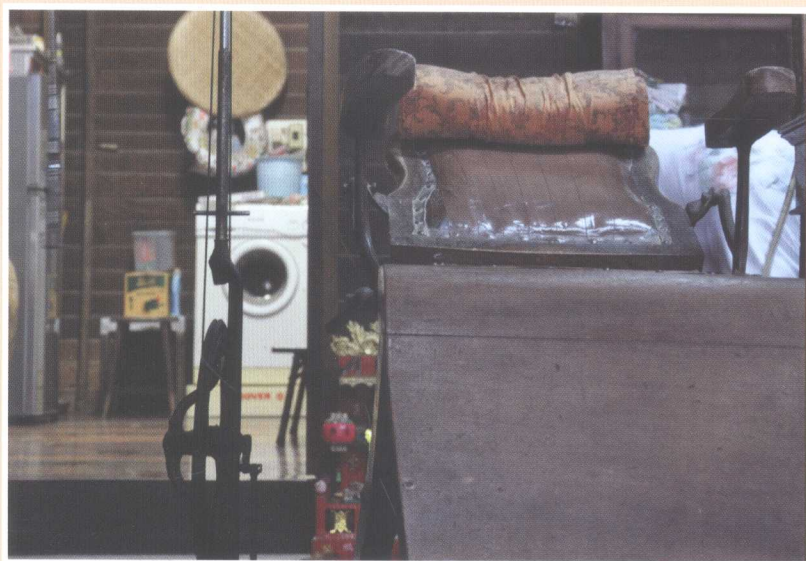
พิพิธภัณฑ์บ้านเก่าเล่าเรื่อง

ตลาดบางหลวง S.F. ๑๓๒

พิพิธภัณฑ์ ร.ร.วัดบางหลวง

ตลาดบางหลวง ส.พ. ๑๒๓

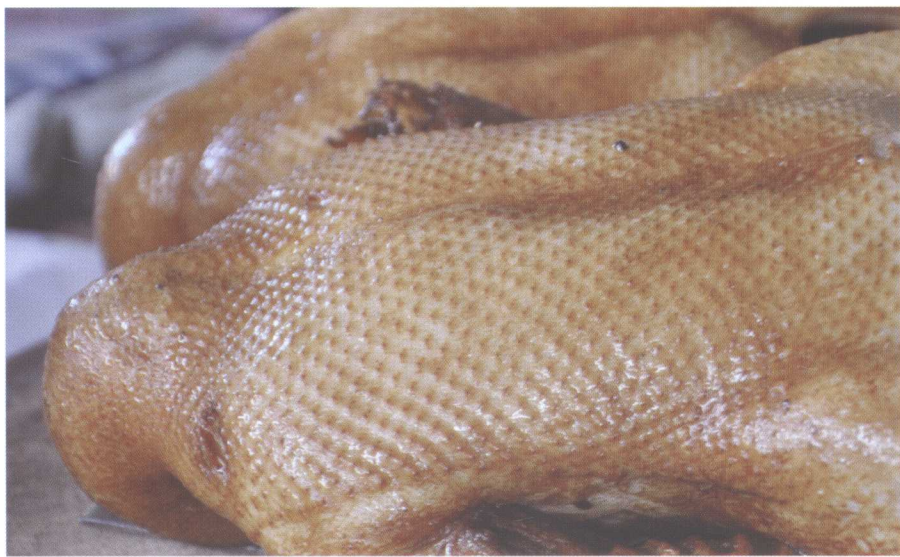
ร้านทันตกรรมโบราณ

ตลาดบางหลวง ส.พ. ๑๒๓

เป็ดพะโล้

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๓๒
เปิดเนื้อนุ่ม ชุ่มฉ่ำ ทอกรุ่นกลิ่น
พะโล้

ร้านกาแฟพ้อพาน

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๓๒

ร้านกาแฟโบราณ

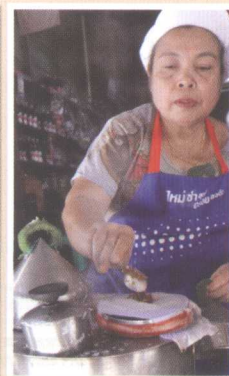
ตลาดบางหลวง ส.ค. ๑๒๒

ร้านข้าวเกรียบปากหม้อ

ตลาดบางหลวง ส.ค. ๑๒๒

แป้งนุ่ม ๆ กับไส้ที่หลากหลายด้วยวัตถุดิบของท้องถิ่น

ร้านหมูสะเต๊ะ

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๒๒

หมูหมักเนื้อหน่าย่างกะทิสด พร้อมเครื่องเคียงครบครัน

ร้านฟัดไทยเหนือ

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๒๒

ผัดไทยโบราณ...ถึงเครื่อง...ถึงรส

ร้านขนมจีนเปี๊ยะ

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๓๒

ขนมโบราณ สูตรลับเฉพาะจากจีนแผ่นดินใหญ่
หาทานที่ไหนไม่ได้.. นอกจากที่นี่

บ้านขนมไทย

ตลาดบางหลวง ส.ศ. ๑๓๒

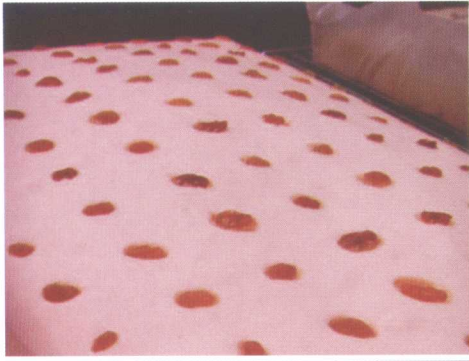
ขนมหวานต้นฉบับตำรับไทยบางหลวง

สาลี

ตลาดบางหลวง ส.ฟ. ๑๒๒

ขนมไทยที่ดีแบ่งจุนพูน...หวานเล็กน้อยแค่พลอย
ติดปลายลิ้น

ร้านขายสังขม

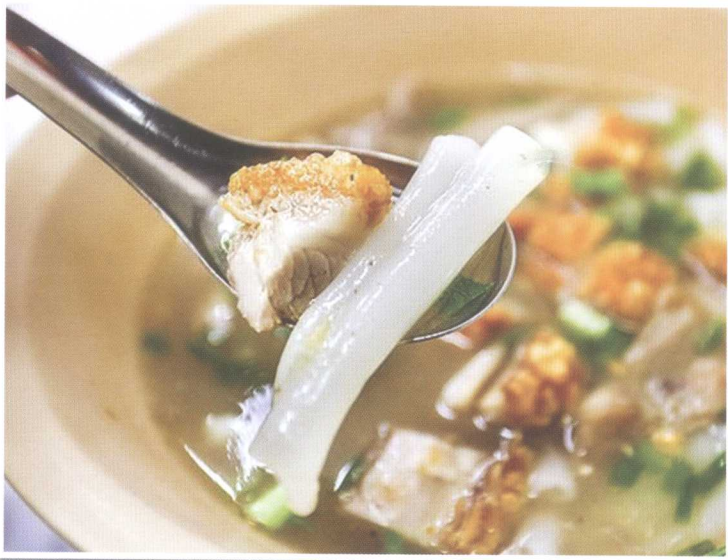
ตลาดบางหลวง ส.ฟ. ๑๒๒

ก๋วยจั๊บน้ำใส

ตลาดบางหลวง ส.พ. ๑๓๒

เนื้อแป้งของเส้นที่นุ่มเหนียวกับน้ำซุปที่หวานหอมลงตัว

ก๋วยเตี๋ยวน้ำร้อน/หมูตุ๋น

ตลาดบางหลวง ส.พ. ๑๓๒

ก๋วยเตี๋ยวน้ำร้อน/ หมูตุ๋น ของอร่อยริมแพ

สู่เส้นทางการศึกษา กิจกรรมประจำสัปดาห์-อาทิตย์

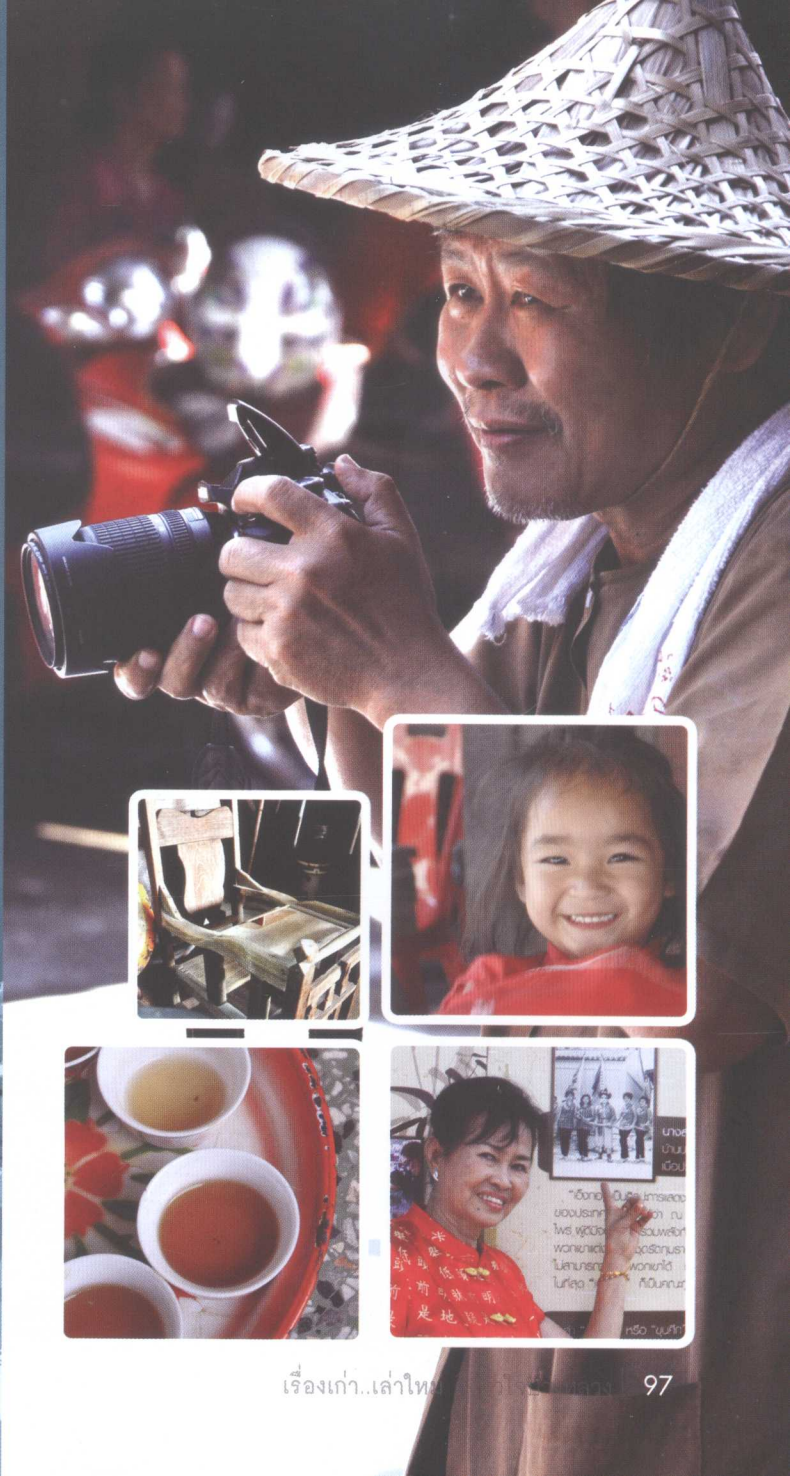
09.00-10.00 น. ไหว้พระ สักการะศาลเจ้า เพื่อความเป็นสิริมงคล ณ วัดบางหลวง โรงเรียนอัสสัมชัญ และศาลอาม่า ศูนย์รวมใจ ในแบบวิถีชาวบางหลวง

10.00-11.00 น. เดินชมตลาดบ้านเก่าเหล่าเต็งไม้ ชิมขนมหวานอาหารอร่อย... ตามรอยไทยในรายการ

11.00-14.00 น. "ร้อง เล่น เต้นระบำ รำ ฟ้อน" ณ เพรียมน้ำ กิจกรรมสร้างสรรค์บนพื้นที่สร้างสรรค์ ที่ชุมชนร่วมกันออกแบบ

13.00-14.00 น. ดนตรีจีน ณ บ้านดนตรีจีน กง แซ่ กง ... ตั้ง ตั้ง แจ้ ฟังเพลงศึกจากฝ้ายบู๊และเพลงรักจากฝ้ายบู๊นั้ เสียงเพลงแห่งความสุขและโชคลาภ แสดงโดยเด็กและเยาวชนลูกผสมรุ่นที่ 4 กับเครื่องดนตรีจีนและตัวโน้ตโบราณที่สืบสานมากกว่า 3,000 ปี

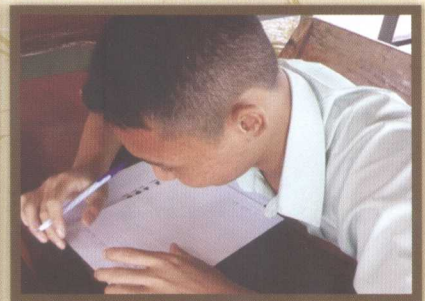
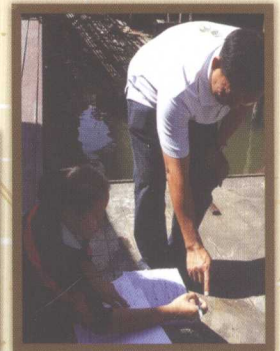
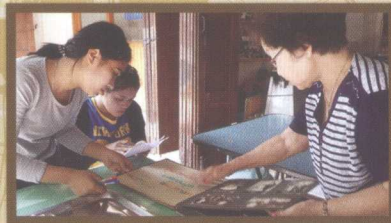
- 14.00-14.30 น. **สาธิตการตีเหล็ก ณ บ้านตีเหล็ก**
อุปกรณ์การเกษตรและเครื่องใช้ในครัวเรือนจากเหล็กชั้นดีกับกรรมวิธีโบราณที่หาดูได้ยากพร้อมซื้อเป็นของฝากกลับบ้านได้
- 14.30 -15.30 น. **เพลินใจไปกับพิพิธภัณฑ์ “บ้านเก่าเล่าเรื่อง”** ชาวของเครื่องใช้ในชีวิตจริงที่รวบรวมมาจากหลายบ้านในชุมชนกลายเป็นเครื่องสะสมอันทรงคุณค่าที่บอกเล่าประวัติศาสตร์รากเหง้าชาวบางหลวง
- 15.30 -16.30 น. **จิบน้ำชา อ่านบทกวี ฟังดนตรีคลาสสิก** (เปิดเฉพาะวันอาทิตย์... รับเฉพาะคนรู้ใจ) คู่กับปราชญ์พื้นถิ่น ศิลปินพื้นบ้าน
- 16.30 น. **กลับบ้านด้วยความสุข**

คนสองวัย

ร่วมสืบสานตำนาน

“สื่อพื้นหมอนใบ”

“หนังสือเล่มนี้ คือการรวบรวมประวัติ
ศาสตร์ท้องถิ่นครั้งสำคัญของชุมชนบางหลวง
โดยมีการทบทวน เดิมเดิมและแก้ไข ซ้ำไปซ้ำมา
อยู่หลายรอบเพื่อให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ ...
ภาคภูมิใจ และร่วมสร้างสรรค์ชุมชนให้
คงอัตลักษณ์ดั้งเดิมสืบไป”

दनัย หวังบุญชัย

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมชุมชนบางหลวง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และ สสส.

ร่วมสืบสานและบันทึกตำนานบางหลวง

“ตามล่าหาภาพเก่าจากอัลบั้มและข้างฟ้า”

ในภาพมีเรื่องราว... เรื่องราวที่เล่าได้ไม่รู้จบ... ด้วยความภาคภูมิใจของทั้งผู้เล่าและผู้ฟัง

หนังสืออ้างอิง

- กำเนิดเจ้าแม่ทับทิม. ค้นจาก <http://www.tewaracha.com/history-jao-mae-tab-tim.shtml> เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์.
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. (2556). **ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชลีรัตน์ พยอมแย้ม. (2555). **นวัตกรรมดนตรีจีนของชุมชนบางหลวงเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. นครปฐม: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ขาลี ศรีพุทธาธรรม. (2553). **เจ๊กบ้านนอกเล่าเรื่อง “บางหลวงบ้านเก่าเล่าเต็งไม้”**. ม.ป.ท.: ม.ป.ท.
- เทศบาลตำบลบางหลวง. (2552). **ตลาดบางหลวง ร.ศ.122 บ้านเก่าเล่าเต็งไม้ ขนมหวาน อาหารอร่อย**. ค้นจาก <http://www.bangluang.go.th/market2.htm>, เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2557.
- ธนิษฐา ชิวพัฒน์พันธ์. **คู่มือท่องเที่ยวตลาดเก่าบางหลวง ร.ศ.122**. มปป.
- นิพล เชื้อเมืองพาน. (2553). **รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นดนตรีจีน ของชุมชนบางหลวง**. นครปฐม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- นริรัตน์ ทับทองกุล และคณะ. (2553). **“รายงานการศึกษาโครงการค่ายเรียนรู้คุณธรรมนำชีวิตพอเพียง ปี 2553 ณ ชุมชนตลาดบางหลวง.”** มหาวิทยาลัยศิลปากร และ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ปิยะวรรณ ปิ่นแก้ว, ปิยนาด อิมดี และนางนุช ยิ่งรอด. (2554). **การสื่อสารเชิงวัฒนธรรมภูมิปัญญาดนตรีจีนชุมชนบางหลวงในรูปแบบมัลติเศกซ์ท้องถิ่นและเรซศิลป์**. นครปฐม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- พระมหาปริชา ภูริปัญญา, พระชาติ ธมมพโล, บุญมี หมอนทอง และสุวรรณสาม ทองอ่วมใหญ่. (2554). **ฉลองศาลาบำเพ็ญกุศลวัดบางหลวง ต.บางหลวง อ.บางเลน จ.นครปฐม**. มปป.
- ไพศาล สำราญทรัพย์. (2542). **ทำเงินที่จากไป**. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- วรชิน มั่งคั่ง, น้ามนต์ เรืองฤทธิ์ และ วิรุฬ เหลี้ยววงศ์ภูธร. (2554). **การพัฒนาองค์ความรู้และหลักสูตรดนตรีจีนบางหลวงจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ความเป็นสากล**. นครปฐม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วิษณุตา ทองแดง. (2552). **เรื่องเล่าจากตลาดบางหลวง**. ค้นจาก <http://www.muangboranjournl.com/modules.php?name=News&file=article&sid=2378>, เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2557.
- สุนทรภู่. (2374). **นิราศสุพรรณ**. ค้นจาก <http://www.suphan.biz/soonthompoo.htm>, เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2557.

เรื่องเก่าเล่าใหม่..ถึงหัวใจ
บางหลวง

ตลาดบางหลวง ร.ศ.๑๓๒ บ้านเก่าเล่าถึงไม้

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ISBN 978-616-92043-0-5

9 786169 204305